

18e jaargang • nummer 92 • december 2003

SOBAT

VOMI

DE VETERANENVAKANTIE ZONDER BEURS 2003

Hoogsauerland alles inclusief vakantie vijfdaagse

(vier overnachtingen op half-pension basis)

INBEGREPEN ZIJN: Ontvangst met koffie en gebak

Dagelijks tijdens uw verblijf zijn de consumptie's van 17.00 tot 24.00 uur gratis
(koffie-thee-frisdranken-vruchtesappen-bieren-jeneveren en wijnen)

Vier maal een uitgebreid ontbijtbuffet / Vier maal een culinair driegangendiner.

Avondwandeling met koffie en een picketanussie / Keuze uit vier prachtige autoroute's incl picknickmand.

Twee gratis uitstapjes (keuze uit tien verschillende)

- 1/ (NIEUW) Bezoek aan de nieuwe panorama toren te Willingen.
- 2/ Bezichtiging en rondleiding door de Warsteiner druipsteengrotten.
- 3/ Bezoek aan Schloss Arolsen, rondleiding door het geboortehuis van Koningin Emma.
- 4/ Rondvaart op het grootste strawmeer van Duitsland, de Edersee. (1 uur)
- 5/ (NIEUW) Prachtige wandeltocht door het wildpark, gelegen aan de Edersee.
- 6/ Zwemmen in het tropisch zwemparadijs te Willingen (90 min)
- 7/ Warsteiner bierbrouwerij, per treintje, incl 3 consumptie's en een bierglas kado.
- 8/ Bezoek aan de Bruchhäuser steine, natuur-reservaat met zwerfkeien uit de oertijd.
- 9/ Uitleg en rondleiding door de glasblazerij te Willingen, incl groot atelier.
- 10/ Afdaling en rondleiding per treintje in de ertsminen van Ramsbeck.

Kosten slechts

Normaal € 225,-

Deze prijs geldt o.a. voor leden van

CHECKPOINT-WAPENBROEDER-COM-SORAT-YOMI-AVOM-YOKS

De eventuele vrienden of kennissen die met u meereizen betalen hetzelfde als u.

Voor dit unieke alles inclusief arrangement, gelden wel de volgende aankomstdat.

Schlosshotel

Voor dit jaar is het Schloss Hotel volgeboekt.
Reserveringen voor komend voorjaar zijn mogelijk
voor de volgende begindata:

April

vrijdag	2	zondag	18
dinsdag	5	donderdag	22
zaterdag	10	maandag	26
woensdag	14	vrijdag	30

U kunt rechtstreeks reserveren en wordt door de
Nederlandse staf te woord gestaan.

Tel. 0049 - 2961 - 97940

Fax 0049 - 2961 - 979435

E-mail: schlosshotel-brilon-wald@t-online.de

Internet: www.schlosshotel-brilon-wald.de

Hohe
Sauerland

SOBAT

Officieel orgaan van VOPB-NL, Vereniging van organisaties, waarvan de leden Veteranen, oud-voetballers, oud-militairen, Veteranen of sympathisanten kunnen vertegenwoordigen.

Algemeen bestuur

Voorzitter	M. Vis De Tsjerne 2 9051 HV Sluis Tel/Fax: 050-2571920 E-mail: minne.vis@veteranen.nl
Vice-voorzitter/ Secretaris	K.J. Orsel Van Minsbevestel 3 2992 TJ Barendrecht Tel. 0180-811612 Fax: 0180-023500 E-mail: orsel-4@wanadoo.nl
Penningmeester 2e penningmeester	Vocature P.J.G.M. de Waardt Ermstaan 27 5751 AP Deurne Tel. 0493-012001 E-mail: p.j.g.m.dewaardt@frederix.nl
2e secretaris	H.M. Vos Maasboordijk 11 5531 KB Berckel Tel/Fax: 0416-625475
Vv. Soc. Comm.	Victor C. Bekke Van Tijenrodeste 117 2597 RL Den Haag Tel/Fax: 070-5280532
Lid	Th.H.A. Ruitj Albatrosstraat 14 2382 EG Leidenorp Tel/Fax: 071-5410930 E-mail: Theoruitj@pics.com
Lid	W. Tals Siedingeweg 104 6478 EJ Nijeholtpade Tel. 0561-688772 Mobiel: 06-15100570 Fax: 0561-688240 E-mail: w.tals@usa.net

Fonds Sociale Zorg

Beheerder	Leen van Eijk
Waar gegevens zie brochure	
Assistent beheerder	Tjibbe J. Gastra
Opvangdier	Joyce E. Strammond-van Vark

Redactiecommissie

Voorzitter	K.J. Orsel (zie onder bestuur)
Secretaris (Redactieadres)	R. Grit Balko 90, 9458 TB Balko box 0592 - 241 201 e-mail: grit@veteranen.nl
Lid	J. Zwaan
(Doelbespreking en interviews)	W. Ploerlaan 4 3972 W1 Dreilengen tel. 0343-538570

Doelstellingen

De vereniging heeft ten doel

- Het behartigen van de ideële, materiele en immateriele belangen van haar leden.
- Het behartigen van de belangen van de nagelaten betrekkingen van hen, die als gevolg van directe militaire dienstverrichtingen om het leven kwamen of ten gevolge daarvan invalide werden.
- Het ijveren voor het blijvend eren en herdenken van hen die gevallen zijn tijdens militaire dienstverrichtingen alsmede van hen die tijdens, door of ten gevolge van krijgsgeschiedenis, ziekte of ongevallen in of door de militaire dienst zijn overleden.
- Het bevorderen van het saamhorigheidsgevoel bij en de kameradschap tussen de leden van haar lid-verenigingen.
- Het bevorderen van contacten met gelijkgestemde nationale en internationale organisaties.

Beginselen

De vereniging tracht geslede doelen te verwezenlijken, los van elke partijpolitieke richting, levensovertuiging of religie.
De vereniging staat open voor samenwerking met verenigingen, die zich op overeenkomstig terrein als de VOPB-NL bewegen en aanverwante doelstellingen nastreven.

Raad van Advies

Voorzitter	N.M. Balder, reserve Luitenant-kolonel der Artillerie b.d.
Leden	H.F.G.M. van den Boorn, Luitenant-kolonel der Jagers, Staf Inspecteur-Generaal der Krijgsmacht, Dr. B. Bouman, Brigade-generaal der Artillerie b.d. Dr. W.A. Broeder, Kolonel der Koninklijke Marechaussee Chef Kabinet BDM H.F. Coegmans, Brigade-generaal der Jagers b.d. W. Epke RMWO, Brigade-generaal der Infanterie b.d. Dr. P.L.M. Everis, Kolonel der Jagers, Chef Staf 1 Divisie "7 December".

Ledenadministratie

	G.M. Nattekaas-Deleman Amselpad 17 3181 EA Rozenburg e-mail: vanida@hotmail.com
--	--

Correspondentie :

1. Opzake nieuwe leden, adreswijzigingen, bericht van overlijden o.d. richten aan de secretaris van de vereniging waartoe men behoort. Zie secretariaatsadressen onder "VERENIGINGSNIEUWS".

2. Zaken VOPB betreffend richten aan de secretaris Algemeen Bestuur

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen in te korten en/of veranderingen aan te brengen of, zonder opgave van reden, niet te plaatsen.

De redactie kan niet aansprakelijk gesteld worden voor de inhoud van de geplaatste artikelen.

De artikelen geplaatst in dit blad behoeven niet noodzakelijk de mening van het algemeen bestuur weer te geven.

Overname van artikelen is toegestaan mits met toestemming.

Opmaak: PDD Communicatie, Leeuwarden. skas@penn.nl
Druk: Koninklijke De Swart, Den Haag

**Sluitingsdatum
inzenden kopij:**

Nr. 93 03-01-2004

Bij de voorplaat

Eind november 2003 besliste de Nederlandse regering dat de missie in Irak wordt verlengd. De internationale gemeenschap dient niet te buigen voor terreur, is de redenering. Ook niet als de dreiging dichterbij komt.

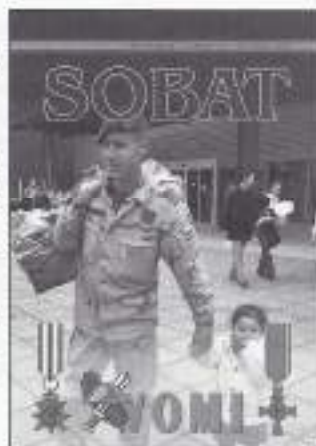
Een week nadat dit besluit was gevallen, presenteerde het Veteranen-Instituut een rapport over problemen bij vooral jonge veteranen. Die komen onder meer tot uiting in een verontrustend hoog zelfdodingspercentage. Men moet vrezen dat dit het topje van een ijsberg is. Zeker ook omdat soortgelijke berichten ons veel eerder uit Amerika bereikten.

De jongste publicaties bewijzen weer eens dat voor sommige veteranen de oorlog nooit eindigt. Velen pakken na terugkeer de draad voorbeeldig op, maar houden wonden en kwetsbare plekken. Daarnaast blijft vaak ook de warmte van onderlinge saamhorigheid en respect voor kameraden die

hun leven verloren of wier gezondheid voor de rest van hun leven werd aangetast. De Nederlandse samenleving als totaal heeft na lange tijd van verzwijgen en verwaarlo-

zen leren omgaan met de pijn van haar helden. Er zijn voorzieningen en faciliteiten gekomen. En tot in onze dagen worden gedenktekens opgericht, soms voor gevallen in een strijd van lang geleden. Dat is goed. Want na de veteranen uit de Tweede

Wereldoorlog, de Indië- en de Nieuw-Guineatijd en Korea hebben we er recentelijk nieuwe generaties veteranen bijgekregen. Ze gingen op vredesmissie, maar kwamen niet zelden in gespannen situaties terecht. Waar dat toe kon leiden, is in Srebrenica gebleken. Nederland heeft en houdt een ereschuld aan wie voor dit land en de idealen van een vrije democratische samenleving streden. Dat is niet af te

Inhoud

<i>Bij de foto, Van de Voorzitter</i>	3
<i>Nationale herdenking 4 en 5 mei, Lezers</i>	4
<i>Veteranen en bezuinigingen</i>	5
<i>Aanvulling lijst Gedenktekens</i>	6
<i>Herdenkingen</i>	7
<i>Indië-monument Duiven onthuld</i>	9
<i>Een Oudejaarsavond</i>	11
<i>Onthulling gedenktekens</i>	16
<i>Onderscheidingsteken oorlogsurijwilligers</i>	17
<i>Boekbespreking</i>	18
<i>Jubileum VOMI Noord-Brabant West</i>	19
<i>Verenigingsnieuws</i>	20
<i>Reunies</i>	27
<i>Declamatie Roermond</i>	28
<i>Nieuwe leden</i>	29
<i>Van het bestuur</i>	30
<i>In Memoriam</i>	31

doen met een miljoentje minder als de begroting eens krap wordt. Dat daar zelfs maar over wordt gepraat, is te gek voor woorden. Want veteranen waren, zijn en blijven onder ons – zo lang Nederland deel uitmaakt van een internationale gemeenschap die zich verantwoordelijk voelt voor vrede, veiligheid en menselijke waardigheid.

Klaas Jansma

Van de Voorzitter

Veteranen waren verontwaardigd toen bleek dat de Minister van Defensie een voorstel aan de Tweede kamer voorlegde om 1,2 miljoen euro te bezuinigen door de twee gratis treinkaartjes niet meer aan de veteranen te verstrekken. Brieven, e-mails en wat niet meer werden gestuurd naar het Ministerie en Kamerleden. Harde woorden werden gebruikt, ook door ons: de Minister zou de veteranen schoffen.

Dat was inderdaad het gevoel van de veteranen. Maar was het wel het Ministerie van Defensie dat het had uitgevonden, of lag het anders? In 'Checkpoint' van november 2003 schrijft de voorzitter van het Veteranen-Instituut over bezuinigingen onder de titel 'Pyrrus in de trein?' Voor alle duidelijkheid, Pyrrhus, koning van Epirus, versloeg de Romeinen enkele malen. Dat waren echter 'Pyrrhus-overwinningen', want de overwinnaar leed meer

verliezen dan de Romeinen. Daarom gaf hij uiteindelijk in 275 v. Chr. de strijd op. Al meer dan 22 eeuwen is dit een afschrikwekkend voorbeeld. Nu wordt dat dus in verband gebracht met het behoud van de gratis treinkaartjes.

De voorzitter van het Veteranen-Instituut maakt zich hier zorgen over. De bezuiniging op vrij vervoer bracht namelijk de opgelegde bezuiniging van 1,2 miljoen op. Anders zou misschien in het Veteranen-Instituut worden gesneden, of in de verspreiding van Checkpoint. De voorzitter schrijft over het gemak waarmee 'sommigen' bereid bleken om op voor veteranen belangrijke zaken te bezuinigen.

Ik verbaas mij over het gemak waarmee de voorzitter van het VI gratis treinkaartjes en Checkpoint in de bezuinigingsdiscussie hanteert. Net als hij zijn veteranen en hun organisaties natuurlijk niet voor bezuinigingen op het veteranenbeleid, ook

niet op het Veteranen-Instituut. De verontwaardiging van de veteranen richt zich op het 'gemak' waarmee het afschaffen van de treinkaartjes werd gelanceerd. En ik vind het misplaatst om het behoud van deze voorziening als 'Pyrrhus-overwinning' te benoemen.

Als er bezuinigingen doorgevoerd moeten worden – wat ik persoonlijk absoluut onjuist vind – dan dient zorgvuldig te worden gekeken naar de doelen waarvoor subsidie wordt verstrekt. Het gemak waarmee 'sommige' veteranen en het Veteranen-Instituut lijken te spreken over bezuinigingsvoorstellen is daarmee volstrekt in strijd.

Een zeer zorgvuldige procedure waarbij met name de veteranen zelf worden betrokken is daarbij nodig om te voorkomen dat veteranen en instituten worden beschadigd. Niemand is immers gebaat bij Pyrrhus-overwinningen.

M. Vis

Tijdens de Nationale Herdenking op 4 mei herdenken wij allen – burgers en militairen – die in het Koninkrijk der Nederlanden, of waar ook ter wereld zijn omgekomen sinds het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog in oorlogssituaties en bij vredesmissies.

Herdenkingen 4 en 5 mei

Nationale Herdenking dinsdag 4 mei 2004.

Voorafgaand aan de officiële plechtigheid bij het Nationaal Monument op de Dam om 20.00 uur organiseert het Nationaal Comité 4 en 5 mei elk jaar op 4 mei een herdenkingsbijeenkomst in de Nieuwe Kerk. Deze bijeenkomst is primair bedoeld voor overlevenden en nabestaanden al dan niet aangesloten bij een eigen organisatie. De bijeenkomst begint om 18.55 uur en duurt ongeveer tot 19.25 uur. Voor de aanwezigen in de kerk is ruimte gereserveerd aan de voet van het Nationaal Monument. Hier zijn een beperkt aantal zitplaatsen beschikbaar voor mensen die moeilijk ter been zijn. Ook is het mogelijk om

de plechtigheid bij het Monument op de monitoren in de Nieuwe Kerk te volgen.

Om de bijeenkomst bij te wonen kunnen belangstellenden een brief sturen naar het Nationaal Comité 4 en 5 mei met daarin vermeld naam, geboortedatum, adres, postcode en plaats, telefoonnummer, reden van aanvraag en eventueel de naam van de vereniging of organisatie waarvan zij lid zijn.

Na ontvangst van de brief worden zij in het uitnodigingsbestand opgenomen en wordt begin februari 2004 de officiële uitnodiging toegestuurd. Bij de uitnodiging is een antwoordkaart gevoegd waarmee door een ieder maximaal twee kaarten kun-

nen worden aangevraagd. De antwoordkaarten worden door het Nationaal Comité in volgorde van binnenkomst behandeld. Het aantal stoelen is groot, maar niet onbeperkt.

Degenen die in de afgelopen jaren al een uitnodiging hebben ontvangen hoeven niet te reageren, zij zijn vast in het uitnodigingsbestand opgenomen en zullen in februari wederom een uitnodiging ontvangen.

Nationaal Comité 4 en 5 mei,
Rapenburgstr. 109,
1011 VT Amsterdam.
Website: www.4en5mei.nl

Lezers schrijven...

Sir,

In Sobat nr. 91 under Verenigingsnieuws from Canada you wrote that Harry Plet received his Draaginsigne Gewonden from Mevrouw Irene Bakker. It should have been written Ms Irene Bakker. Irene is not married and since you would not indicate that she is Miss, here in Canada we use the notation Ms., which is neutral and applies to married as well as to unmarried Ladies. Also, Irene is not from the Nederlandse Consulaat, she is the Consul of the Netherlands.

We in Calgary meet every first Monday of February, April, June and September, for lunch in Restaurant Indonesia and on the last Monday in November for Christmas and Sint Nicolaas Dinner. This year we are having our dinner on 24 of November at 18.30 also in Restaurant Indonesia. For the luncheons we usually have 30-36 people and for the dinner we have about 45-55 people attending.

W.J. (Bill) Taman, District Representative of Alberta, Calgary.

Kopij

Soms wordt kopij direct naar PENN Communicatie te Leeuwarden gezonden. Dit doorkruist de redactionele organisatie en kan tot misverstanden leiden. Kopij graag adresseren aan de heer R. Grit (zie colofon), secretaris van de redactie. Let u op de sluitingsdatum? Alles wat later komt, moet extra ingepast worden.

Rectificatie

In het op pagina 13 bij Enschede afgedrukte gedicht in Sobat 91 is een storende fout gesloten. In alle regels waar geschreven staat: dit monument, dit monument dient u te lezen dit moment, dit monument. Wij betreuren oprecht deze aanslag op de poëtische kwaliteit van dit mooie vers. Redactie.

Formaat Sobat

Opgemerkt werd dat de huidige Sobat sinds begin 2003 iets groter is dan vroeger. Het is nu op standaard A-4 formaat. De nieuwe opmaak met een goed leesbare letter maakte het wenselijk de beschikbare ruimte optimaal te gebruiken. Wij hebben hier overwegend positieve reacties op gekregen.

Lijst met gedenktekens

In het vorige nummer is door een communicatiefout de lijst gedenktekens van Noord-Brabant niet opgenomen. Bovendien heeft de heer De Jong diverse aanvullingen gekregen. Een en ander vindt u in dit nummer aangevuld.

Het was een weeffoutje. Het voorstel om 1,2 miljoen op Veteranenbeleid te bezuinigen door de jaarlijkse twee gratis vrijvervoerbewijzen af te schaffen, is schielijk teruggenomen. Het was maar één regeltje in een totaalprogramma voor Defensie dat over miljarden gaat.

Veteranen en bezuinigingen

Het Veteraneninstituut/BNMO draait in het derde jaar van zijn bestaan lekker. Er worden allerlei activiteiten ontplooid die voorzien in een groeiende behoefte. Zorg, ook nazorg en ondersteuning voor alle veteranen is een belangrijke taak. Die wordt onderbouwd met kennis en onderzoek. Resultaten daarvan werden donderdag 27 november tijdens een door 120 bezoekers bijgewoond symposium in Doorn gepresenteerd onder de titel 'Veteranen, onze zorg!' Schokkende bevindingen van onderzoek naar de geestelijke gezondheid van vooral jonge veteranen waren kort tevoren in alle media groot vermeld. Maar in de wandelgangen kwamen die donderdag, hoe kan het anders, de bezuinigingen uitgebreid aan de orde.

Ongelegen

Voor het Veteraneninstituut kwam de bezuinigingsopgaaft in het kader van de grote ombuigingsoperatie van dit kabinet uiterst ongelegen. De verlegenheid die dit veroorzaakte, klinkt door in een bijdrage van Martin Zijlstra, voorzitter van het Veteraneninstituut. In het novembernummer van Checkpoint. Hij stelt daarin: *'veteranenzorg moet absoluut worden ontzien. Immers, een goede (nazorg op geestelijk en lichamelijk gebied kan voor iedere veteraan urgent worden, en aan de beschikbaarheid ervan mag dus niet worden getornd.'* Directie en bestuur verkeerden in de positie van de veroordeelde die inspraak heeft in de tenuitvoerlegging van het vonnis: het zwaard of de strop.

Volgens mevrouw Janny Bakker van

het secretariaat Kennis & Onderzoek is toen, de kwaden afwegend, het afschaffen van twee Vrijvervoerbewijzen vanuit het Veteraneninstituut als mogelijkheid naar voren geschoven. Dit was volgens Directie en Bestuur te verkiezen boven aantasting van de eigen faciliteiten van het Veteraneninstituut.

Niet van tafel

De bezuinigingen zijn voor 2004 opgeschort. Voor de verdere toekomst zijn ze echter niet van tafel. De Inspecteur-Generaal der Veteranen, generaal De Veer, zal zich zelf over mogelijke alternatieven buigen. Hij heeft de opdracht geaccepteerd om, als erfenis uit zijn vorige functie, perspectieven en voorstellen uit te werken in een integrale beleidsnota.

Veteranendag Giessenburg

Zo kan het ook!

Op donderdag 25 september 2003 hadden 305 aangemelde veteranen van de Bond van Wapenbroeders afd. Zuid-Holland ZO en van VOMI ZHZ een gezamenlijke veteranendag. Deze dag werd georganiseerd door de besturen van beide verenigingen.

Vanaf 10.00 uur konden de veteranen met hun partners zich melden (dat moest vroeger ook). Om ongeveer 10.30 uur werden alle veteranen naar buiten gecommandeerd om de dag officieel te openen door het hijsen van de vlag onder het commando van Ger de Jong. De vlag werd gehesen door de beide voorzitters Henk Harrewijn (Bond van Wapenbroeders) en Henk Mergler (VOMI).

De bijeenkomst werd geopend door Henk Harrewijn, die Pater Leo van de Bol verwelkomde (door een luid applaus uit de zaal bevestigd) en in grote lijnen de dagindeling schetste. De eerste presentatie betrof een

reportage van Nieuw-Guinea, waarin door de Amerikanen een reportage van (reeds lang verboden en in onbruik geraakt) koppensnellen werd gemaakt. Dit riep bij de Papoea's kennelijk gevoelens wakker en zij dachten dat dit weer mocht en prompt werden 30 slachtoffers gemaakt. De pater en een bestuursambtenaar uit die streek doen daarbij emotioneel hun verhaal. Tenslotte komt de Angkatan Laut om orde op zaken te stellen. Hierna een reportage van de begraving van Generaal S.H. Spoor. Tijdens het aperitief waren de loten zo uitverkocht. De klacht dat er te weinig loten waren, moet toch jammerlijke gevoelens hebben wakker gemaakt bij Arie Stenis, die het financiële gedeelte van deze dag onder zijn hoede had.

Uit de goedgang van Henk Harrewijn waren aan het einde van de zaal allerlei spullen uit de kindertijd

opgesteld, waar ieder zich aan kon overgeven of uitleven.

Om 13.00 uur was het "Aan de bakken" (een marineterm) en gezien de eerste opscheppers met volle borden, vatte toch de gedachte post dat de laatsten wel eens genoegen moesten nemen met patat, of nog erger droge broodjes, dat ze zelfs "ketelaar" zouden zijn. Maar niets daarvan. De kepala dapur was kennelijk ingeseind over het eetgedrag van veteranen. Na het eten een natuurpresentatie van de omstreken van Giessenburg. Bij de dagsluiting zei Henk Mergler (Voorz. VOMI ZHZ) dankbaar te zijn voor de grote opkomst. Hij memoreerde het onbekend zijn met elkander en hij hoopt dat deze bijeenkomst geleid heeft tot het beseft dat de ander ook een Indië- en/of Nieuw-Guineaveteraan was, maar alleen een ander badge op zijn jasje had.

Henk Mergler

SOBAT

Aanvulling en correcties op de lijst van gedenktekens voor gevallen Indië- en Nieuw-Guineamilitairen, die reeds vermeld zijn op pagina 5 en 6 van "Sobat" Nr. 91 gedenktekens.

In Roermond staat het Nationaal Indië Monument waarop ongeveer 6300 namen zijn vermeld van overleden militairen uit de periode 1945 t/m 1962, dus inclusief Nieuw-Guinea.

Noord-Brabant

Esbeek	1
Oss	-
Oisterwijk	-
Rosmalen	2
Roosendaal	9
Boxtel	9
Vlijmen	1
Vessem	1
Geldrop	5
Breda	27
St. Michielsgestel	4
Eersel	-
Mill en St. Hubert	alg. tekst
Schaik	-
Gilze	5
Hilvarenbeek	2
Chaam	2
Halderberge	4
Veghel	5
Kaatsheuvel	6
Vught	5
Bergen op Zoom	15
Sprang-Capelle (Straatnamen)	2
Someren	7
Den Dungen	1
Deurne	6
Raamsdonk	1
St. Oedenrode	5
Tilburg	60
Erp	5
Gemert	4
Best	6
Waalre	lg. tekst
Waalwijk	1
Raamsdonkveer	2
Eethen	1
Oeffelt	2

Groningen:

Aantal namen :	136
Veendam	4
Zevenhuizen	2

Friesland:

Hommerts: aantal namen moet zijn:	3
Sexbierum: (Straatnaam)	1
St. Annaparochie	-
Haulerwijk	4

Drenthe:

Vries:	2
--------	---

Overijssel:

Beckum	1
Genemuiden: moet zijn	5
Zieuwent (Lichtenvoorde) hoort onder Gelderland.	

Gelderland:

Arnhem	51
Didam	4
Rijnswaarden (Spijk)	1
Aalst	1
Leuth	2
Ulft	1
Duiven	5
Andelst	-
Zieuwent (Lichtenvoorde)	1

Utrecht:

Utrecht: moet zijn	52
Veenendaal	6

Noord-Holland: Broek op Langedijk en Langedijk

moet zijn: Langedijk	5
Middenmeer moet zijn Wieringerwerf	
't Veld (Niedorp)	1
Velsen	14
Hoogkarspel (Straatnaam)	1

Zuid-Holland:

Zevenhuizen moet geplaatst worden onder Groningen	
Leiden: moet zijn:	26
Nieuwkoop	1
Boskoop	5
's Gravenzande	5
Den Haag	164
Alkemade	-
Leimuider	1
Hazerswoude-Rijndijk	1
Naaldwijk	6
Lelidorp	2
Voorhout	4

Zeeland:

Ierseke moet zijn Yerseke	
---------------------------	--

Limburg:

Weert	-
Gennep	2
Venlo	15

De gedenksteden of monumenten die zijn geplaatst in kazernes zijn niet in de lijst opgenomen. Het gaat hier om gedenktekens die in steden of dorpen zijn geplaatst voor de vanuit deze steden of dorpen uitgezonden militairen.

Ger de Jong

Oproep penningmeester

Het bestuur van VOMI-NL is op zoek naar een penningmeester. Kandidaten voor deze functie dienen te beschikken over een goede financiële- en boekhoudkundige kennis. Indien u meent aan deze eisen te voldoen dan wordt u verzocht zich schriftelijk aan te melden met daarbij gevoegd een kort CV, bij het secretariaat van de VOMI-NL, waar u eveneens de nodige informatie kunt verkrijgen. Het adres is: Van Minnebekeveld 5, 2992 TJ Barendrecht. Tel. 0180 - 611 612

Zondag 19 oktober werd bij het gedenkteken voor Indiëgangers in Sloten een bijeenkomst gehouden ter herdenking van de gesneuvelde militairen uit het toen nog landelijke gebied van Sloten-Oud Osdorp. Dat waren Theo Blommenstein, Mari van Kaam, Herman Ruhe, Bertus Schelling, Martinus Smit en Jan Verstraten. Zij behoorden tot de soldaten die na 1945 door de toenmalige regering naar het voormalige Nederlandsch Indië waren gestuurd om daar de orde te herstellen, en die daarbij hun leven verloren.

Herdenkingen

Sloten: Sober en waardevol

Meer dan honderd mensen kwamen naar de sobere plechtigheid. Zij kwamen om hun doden te gedenken en om elkaar te ontmoeten. Zij luisterden naar de woorden van Geert Timmer over deze 'vergeten en overbodig geachte' periode uit de vaderlandse geschiedenis. Zij herkenden de door hem verwoordde vragen: 'Wat doen wij hier? Deze bevolking vecht voor zijn vrijheid. Ons eigen volk veroordeelt ons.' Over het gevoel de dupe te zijn van verkeerde politieke keuzes. 'Mochten wij daar wel zijn?'

Zij beaamden de woorden van Jeannet van de Kamp over het risico om met de kennis van nu dat verleden te beoordelen en te veroordelen. En zij steunden het pleidooi van Wim de Vries over het belang van herdenken. Zij voelden zich geroerd door het gedicht over de soldaat die niet mocht stemmen over de oorlog waar hij voor stierf en door dat over de jaarlijkse reis naar het gedenkteken in Roermond, voorgelezen door Mia Kooter en Toos van Lammeren. Zij lieten zich troosten door de liederen van het koor Vox Laudans onder leiding van Ben Niekus en door de muziek van de trompettist. En tenslotte bedolven zij het gedenkteken onder de bloemen. Na afloop was er gelegenheid om met elkaar na te praten bij Vink en Boer achter de Sloterkerk. 'Ik ben blij dat ik geweest ben', verwoordde één van de aanwezigen de mening van velen.

De herdenkingsbijeenkomst werd mogelijk gemaakt door de belangeloze inzet van een heleboel mensen. Naast de bijdrage van alle bovengenoemde personen leverde de C1000 aan de Pieter Calandlaan de koffie, de thee en de koek en dichtten de

*Kranslegging en erewacht.
Foto: Arjen van de Merwe*

aanwezigen in Vink en Boer het laatste financiële gat van het organisatiecomité. Ook de medewerkers van het stadsdeel Osdorp verdienen een pluim. Zij zorgden ervoor dat het parkje waarin de steen staat, er prachtig bij lag. De zon zorgde voor de rest.

Het gedenkteken voor Indiëgangers in Sloten is het enige in Amsterdam. Het is in het jaar 2001 opgericht door de dorpsraad Sloten-Oud Osdorp. Initiatiefnemer was Oud Osdorper Jan Smit, zelf Indiëganger en nu een van de organisatoren van de herdenking.

Marja van der Veldt

Gorichem

Op 18 september 2005 werd aan het Paardeuwater in Gorichem bij het jaren geleden opgerichte monument door onze leden C.B. de Lang, J.H. de Ridder en A.W. Scheffers een herdenkingsbijeenkomst gehouden.

Kees de Lang memoreerde bij de opening het overlijden van het mede-commissie lid Bram Scheffers en ook van de architect van het monument. Ook meldde hij dat

m.l.v. volgend jaar de organisatie van de herdenking in handen is van de school 'Het Gilde'. De erewacht van de VOMI o.l.v. Henk Mergler had zich bij het monument opgesteld.

Namens VOMI ZHZ werd een bloemstuk gelegd door Ger de Jong en Henk Harrewijn, terwijl Adjudant E. Falck dit deed namens Divisie '7 December'.

Nabestaanden en andere belangstellenden werden in de gelegenheid gesteld om bloemen te leggen, waarna de scholieren van 'Het Gilde' ieder een bloem gingen leggen bij het monument. Jammer was wel dat er geen officieel defilé werd gehouden na de plechtigheid.

Aan het eind van de plechtigheid werden de veteranen uitgenodigd om in het gemeentehuis gezamenlijk koffie te drinken.

Henk Mergler

Oud-Beijerland

In Oud Beijerland werd op 19 september 2005 bij het monument aan de Mariniersweg een herdenking gehouden voor de gevallen in Indië en Nieuw-Guinea. Vanuit het bestuurscentrum (vroeger gemeentehuis geheten) vertrok de burgemeester, met daar aansluitend de nabestaanden, de veteranen en belangstellenden te voet naar het monument.

Voor de muzikale begeleiding stond

het Seniorenorkest opgesteld, terwijl de VOMI-erewacht o.l.v. Henk Barmiento zich aan weerszijden van het monument had opgesteld. Het geheel van de ceremonie vond plaats o.l.v. Ger de Jong. In zijn toespraak memoreerde de burgemeester o.a. dat: "Herdenken voor velen van ons geen prettige gebeurtenis is, oude wonden worden weer opengereten. En toch herdenken we in Oud-Beijerland en dat doen we omdat dit ook andere gevoelens oproept; allereerst diep respect tonen voor diegenen die voor hun vaderland het leven lieten. Het herdenken van hun dood zal iedere keer een signaal moeten zijn aan de beleidsmakers om zich niet lichtvaardig in geweldsituaties te storten. Gedenken betekent ook dat de Indiëgangsters solidair met elkaar zijn en die solidariteit doorgeven aan familie en vrienden. En tenslotte kunnen we ook door gedenken ook positieve beelden uit die moeilijke periode naar boven krijgen door hierover met elkaar te praten, herinneringen op te halen. We poetsen de pijnlijke en traumatische herinneringen niet weg, maar geven ze wel een lichtere kleur. Ik hoop van harte dat deze plechtigheid en ook het samenzijn hierna daartoe zal bijdragen". Onder leiding van Ger de Jong werd overgegaan tot het leggen van kransen en/of bloemstukken. Allereerst door de burgemeester van Oud-

Beijerland namens het gemeentebestuur, vervolgens door Frans Schoots namens de VOMI ZHZ en Adjudant E. Falck namens de Divisie "7 December". Ook werd namens de Oranjevereniging en het Comité Monument een bloemstuk gelegd, waarna nabestaanden en andere belangstellenden in de gelegenheid werden gesteld om bloemen te leggen. Vervolgens werd een defilé gehouden langs het monument met de bloemen. Na deze plechtigheid werden alle aanwezigen uitgenodigd voor het napraten in het bestuurscentrum.

Henk Mergler

Puttershoek

Op vrijdag 3 oktober 2003 kwamen weer velen voor de herdenking naar het Indië-monument op de begraafplaats "Essenhof" in Puttershoek, georganiseerd door het comité bestaande uit onze leden S.C. Hensen en J.J. Wieringa. De muzikale begeleiding werd verzorgd door de muziekvereniging "Binnenmaas". De regie van deze herdenkingsceremonie was in handen van Ger de Jong en de erewacht stond aangetreden o.l.v. Henk Barmiento. In zijn toespraak memoreerde burgemeester C. Oversier o.a. dat bij het vertrek de militairen uitbundig

werden uitgezwaaid, maar bij terugkomst met achterlating van 6200 sobats was er van toejuiching nauwelijks sprake. Dat had toen goedgemaakt moeten worden. Helaas is dat niet gebeurd. Nu kan dat niet meer, al zou je dat ook willen, daarvoor is het nu te laat. Na de toespraak volgde de krans/bloemlegging bij het monument. Namens het gemeentebestuur legde de burgemeester als eerste een krans, gevolgd door Adjudant E. Falck namens de oud-strijders van de 1e Div. "7 december". Hierna kregen eerst de nabestaanden de gelegenheid om bloemen te leggen, vervolgens door Arie Stenls namens VOMI ZHZ, gevolgd door de sobats Hensen en Wieringa namens het organiserende comité. Het monument is geadopteerd door de basisschool "De Pijler", waar de kinderen van groep 5, 6 en 7 in één regel iets zeiden over oorlog en vrede en deze zelfgemaakte teksten bij het monument legden. Een van de opmerkelijke oneliners was: "Oorlog is eten op de bon". Tot slot zongen alle kinderen een lied. De afsluiting gebeurde door Ger de Jong, waarbij hij verwees naar een vroegere uitspraak van de burgemeester: "Het zal je maar gebeuren". Hierna werden alle aanwezigen uitgenodigd voor een samenzijn in de aula.

Oproep

In het kader van research voor een boek over vermiste Nederlandse militairen in Nederlands-Indië vraagt Pia van der Molen gaarne uw medewerking.

De strijd in voormalig Nederlands-Indië heeft aan ruim 6000 Nederlandse militairen het leven gekost. Onder hen waren 125 vermisten. Van hen werd nooit meer iets vernomen.

Zij is nu op zoek naar betrokkenen die haar onder meer antwoord kunnen geven op de volgende vragen: wat was de opdracht van de vermiste(n); hoe gingen de zoektochten; wie waren daarbij betrokken; om welke bataljons ging het? (De zaak van de vermiste patrouille van 4-7 R.I. is al door haar gerelear-

ched). Daarnaast zou zij gaarne willen spreken met nabestaanden van de vermisten: hoe werden zij destijds geïnformeerd over de vermissing; is er nog contact met oud-militairen; heeft de gebeurtenis hun leven beïnvloed?

Mevrouw Van der Molen is de maker van de documentaires "Vrijwillig voor het Vaderland" (1996); "Jack Boer, bevrijder van 2384 Nederlanders" (1998); "De Gideonbende" (1999) en "De laatste patrouille" (2002). Inlichtingen en gegevens kunnen doorgegeven worden tijdens kantooruren op tel. 035-6946118, fax 035-6943457 of per e-mail: info@pia-media.nl

**VOMI onder-
scheidingsen
SOBAT
december 2003**

Hilström, H.J. Roosendaal
Mariniersbrigade Draaginsigne
Gewonden 07-11-2003 Lidnr
J.479

Duiven, even ten zuiden van Arnhem, 20 september 2003. Daar werd een gedenksteen onthuld midden in het centrum van de gemeente, nota bene op een zaterdag, altijd de drukste dag van de week. Je moet wel lef hebben om op zo'n dag een deel van het centrum af te sluiten om een monument te onthullen, maar er werd geen wanklank gehoord. Het was een gebeurtenis die een voorbeeld mag zijn hoe het kan. Jammer dat de gemeente Arnhem zich niet liet zien...

Indië-monument Duiven onthuld

Na de ontvangst in het Cultureel centrum ging het in een lange stoet, voorafgegaan door de Liemers Harmonie Duiven, naar de plaats van onthulling. Daar stond reeds een erewacht van oud-stootroepers in veteranentenuue opgesteld.

In zijn openingswoord richtte burgemeester Zomerdijk zich in het bijzonder tot de aanwezige nabestaanden, gasten en een paar honderd belangstellenden. Hij roemde de vasthoudendheid van Jan Spaan, die zich jaren heeft ingespannen om dit monument te realiseren, hetgeen onder het huidige college lukte. Ook bracht hij naar voren dat de Indië-periode bepalend is geweest voor het verdere leven. En dat was het ook voor het thuisfront. Als lid van de naoorlogse generatie begin je dat pas goed te begrijpen in gesprekken met de veteranen. Namens de Band Oud Strijders 1e Divisie "7 December" sprak Majoor Smit enkele woorden. Hij bracht naar voren dat 120.000 militairen, van wie de meesten dienstplichtig, in Indië moesten dienen. Van de 7 Dec. Div. zijn 683 militairen gesneuveld. Gelukkig werken de laatste jaren vele gemeenten bereidwillig mee aan initiatieven om een Indië-monument op te richten. De Nederlandse samenleving is laat tot het besef gekomen dat de militairen naar Indië gingen omdat de regering en het parlement dat wilden.

Grootste operatie

Vervolgens sprak Th. Koning namens VOMI Rivierland / Oost Gelderland. Hij schetste de situatie vanaf de bevrijding in 1945 tot 31 december 1949, toen Indonesië officieel onafhankelijk werd. Het praktisch onvoorbereid in volle troepen-transport-schepen naar de verre Oost zenden, het jarenlang verblijf

onder de "koperen ploert", de fanatieke Indonesische jongeren, die angst en terreur zaaiden, hetgeen uitmondde in een ware guerilla-oorlog, waar de vijand niet herkenbaar was door kleding en waarvan je niet wist waar hij stond - voor of achter je.

Het was de grootste Nederlandse militaire operatie aller tijden. Na een muzikaal intermezzo door de Liemers Harmonie spraken achtereenvolgens de heren Kasius namens

het monument was er de vlaggenparade. Bij al deze activiteiten boden scoutingleden de helpende hand. Burgemeester Zomerdijk, bijgestaan door twee Indiëveteranen, onthulde het monument, waarbij de namen van de gesneuvelden werden afgelezen. Namens het leerlingenparlement van het Candea stond een declamatie op het programma, gevolgd door het gedicht "Nog niet te laat", geschreven en voordragen door J. Spaan, (zie verder). De

Het onthulde monument met de gelegde bloemstukken

de Bond van Oud Stootroepers en van Rossum namens het 3e Regiment Stoottroepen, waartoe twee van de gesneuvelden behoorden. Hun thema lag logischer wijze bij de gebeurtenissen en situaties van de Stoters.

Vlaggenparade

Voorafgaande aan de onthulling van

man, die al in de vijftiger jaren de eerste poging deed een monument tot stand te brengen. Uiteindelijk kon hij, op deze dag, het resultaat van zijn constante pogingen aanschouwen.

Na het signaal "Taptoe" werd twee minuten stilte in acht genomen, gevolgd door kanonschoten door de kanoniers van Schutterij "Onderling

Het nog niet onthulde monument. Op de achtergrond een deel van de erewach. Achter het monument twee jonge personen.

genoegen". De officiële plechtigheid werd afgesloten door de Liemers Harmonie met het Wilhelmus

Kransen en bloemstukken van officials, genodigden, gasten en vele anderen werden aangereikt door de scouts en met eerbied rond het monument gedrapeerd door de betrokkenen. Een slotwoord van de burgervader ging vooraf aan het defilé, waarmee de ceremonie ten einde was.

Na afloop was er nog een samenkomst met koffie etc. in het Cultureel centrum van Dulven. De erewacht van 10 veteranen van het 3e Regiment Stoottroepen, die gedurende de gehele plechtigheid in de frontlinie achter het monument stonden, gaven het geheel een duidelijk militair accent, hetgeen de betekenis van deze middag extra kracht gaf.

Th. J. Koning

Onderstaand gedicht is geschreven en voorgedragen door dhr. J. Spaan tijdens de onthulling van het monument te Dulven op 20 september 2003.

Nog niet te laat

Nadat ons land van de bezetters was bevrijd
 Kwam er voor de jongens van onze leeftijd een heel andere tijd.
 Wij werden geroepen voor het vervullen van de Vaderlandse plicht
 En onvoldoende opgeleid voor de taak op het Verre Oosten gericht.
 Sommigen van ons waren nog maar negentien jaren jong
 Toen de reis naar het grote onbekende tropenland begon.
 Wij werden gestuurd voor het brengen van orde en rust
 Maar wat ons echt te wachten stond, daar waren wij ons niet van bewust.
 Wat wisten wij toen we aan die strijd begonnen
 Het was een strijd die ook ons werd opgedrongen.
 Wat wisten wij van ringworm, schimmel en frambosia
 Wat wisten wij van pokken, cholera en malaria?
 Wat wisten wij van een Nepalla, de Baldesa en de betekenis van de Waringin
 En al die duizenden andere voor ons onbekende dingen.
 Wat wisten wij van die taal, hoe moest dat nou
 Het eerste dat wij verstonden en begrepen was: "Saja tida tahoe".
 En als jij bij de indeling ongunstig had getost
 Dan kwam je daar terecht op een afgelegen buitenpost.
 Op een buitenpost had je dienst, vierentwintig uur per dag
 Je was op actie-patrouille of je liep de wacht.
 Overdag onder de brandende zon of in de pikdonkere tropennacht
 Dat eindeloze lopen in het land van de Gordel van Smaragd.
 Op de buitenpost was er altijd strijd
 Daar zat je vooraan in de ellende en de rottigheid.
 En telkens weer was er die ondraaglijke spanning wie trof het lot?
 Of het kwam of niet, dat verraderlijke eerste schot.
 Heel vaak ging het goed maar plotseling was het raak
 Dan stond je de dag erna aan het graf van je gevallen maat.
 En nadat als laatste groet het signaal "Taptoe" was geblazen
 en het vuursalvo was gelost
 Ging je achter op je truck terug naar je buitenpost.
 Iedereen was dan stil in zichzelf gekeerd en aangedaan
 Maar de gedachten waren bij allen eender
 Voor wie van ons zullen wij de volgende keer daar staan?
 Veel van deze dingen zitten vast in je geheugen gegrift
 Dat draag je het hele leven mee en kan zelfs door de tijd niet worden uitgewist.
 Dit kreeg je dan ook als beloning mee
 Na het vervullen van je dienstplicht overzee.
 Meer dan zesduizend van ons keerden hier niet weer
 Zij liggen daar begraven in de rode tropengrond, op het veld van eer.
 En al deze jongens hadden hier thuis een moeder
 die tevergeefs op de terugkeer van haar zoon heeft gewacht.
 Wat deze moeders een pijn en verdriet is aangedaan,
 is daar door onze samenleving wel eens aangedacht?
 Ook drie jongens hier bij ons vandaan,
 Theo Goris, Wim Nijsen en Willy Wolters
 kwamen hier niet weer.
 Daarom zijn wij nu hier voor de onthulling
 van jullie namen op deze steen.
 Ook in het verre Indiëland is vandaag even aan jullie gedacht,
 daar op Menteng Pulo in Jakarta zijn hedemorgen
 op jullie graf namens ons bloemen gebracht.
 Misschien wel als laatste groet uit je geboortedorp vandaan
 En als herinnering wat jullie destijds is aangedaan.
 Theo, Wim en Willy jullie waren den Vaderland getrouwe
 Zoals dat geschreven staat in ons Wilhelmus van Nassau.
Jullie waren dat tot in den dood

Kort na de Tweede Wereldoorlog, van 1946 tot 1950, zijn rond 100.000 dienstplichtige militairen uitgezonden naar voormalig Nederlands-Indië. Zij moesten, zoals dat heette "Orde en rust" gaan handhaven. In deze Sobat zijn belevenissen van twee Hoekse Grenadiers beschreven, te weten van Jan van Dijk en Arend Mostert.

Een oudejaarsavond

van twee bergschenhoekse grenadiers

Op 28 mei 1947 vertrok de "Kota Inten" vanuit Rotterdam opnieuw naar Indonesië. Naast een groep Mariniers en Verbindingsmilitairen ging het hele 4e Bataljon van het Garde Regiment Grenadiers aan boord, in totaal 1600 man. Kennelijk omdat het hier een Garde Regiment betrof, waren er op de kade heel wat hoge officieren aanwezig om de jongens uit te zwaaien. Zelfs Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard kwam nog aan boord om de jongens een behouden vaart toe te wensen. De Koninklijke Militaire Kapel en de Drum- en Pijperband zorgden voor de muzikale omlijsting.

Als iedereen aan boord is, geeft de gezagvoerder van de "Kota Inten" een flinke stoot op de scheepstoe-ter. Daarna wordt de loopplank binnengehaald en gaan de trossen los. De Koninklijke Militaire Kapel speelt het Wilhelmus en de militairen op de kade staan stram in de houding. Langzaam maakt de "Kota Inten" zich los van de kade, vanuit de verte toegewuifd door familie en bekenden. Een lange zeereis van 9400 zeemijlen gaat beginnen. Aan boord bevonden zich drie Hoeksenaren.

Bergschenhoek telde rond de jaren 1946-1950 ongeveer 3500 inwoners. Tussen begin 1947 en de herfst van 1949 werden er, naast een tiental oorlogsvrijwilligers, dertig Hoekse dienstplichtigen naar Indonesië verscheept. Voor een klein dorp was dat niet weinig.

Aangezien ook ik door de toenmalige regering uitstekend geschikt geacht werd om orde en rust te gaan handhaven in Indonesië, moest ik een half jaar later dezelfde reis maken. Voor mijn vertrek kwam ik al regelmatig over de vloer bij de familie Mostert. Ik deed mijn uiter-

Grenadier Arend Mostert

Grenadier Jan van Dijk

ste best om de genegenheid van dochter Nel te winnen. Na veel moeite lukte dat! Vandaar dat ik de gedachten, zowel van de familie Mostert als van de Indiegangers, kan inleven en beschrijven.

Met gemengde gevoelens gingen we van huis, het onbekende tegemoet. Denk u eens in, in die tijd was niemand van ons ooit ver van huis geweest, laat staan naar het buitenland. Een middagje naar het Plaswijckpark behoorde tot de zeldzame extraatjes. Voor de oorlog een crisistijd en allerwege armoede. Dan de oorlogstijd 1940-1945, toen was iedereen aan huis gebonden. Nu ineens zo'n grote trip. Maar het moet gezegd worden, we waren ten eerste gehoorzaam, we waren jong, het geeft spanning en het avontuur lokte.

Voor degenen die getrouwd waren of verkering hadden, lag de zaak vanzelfsprekend weer anders. Toch,

over het algemeen was men goedsmoeds: er werd gezegd: we zullen er van maken wat we er van maken kunnen. Althans deze stemming pelde ik bij de drie Hoekse Grenadiers, die op 28 mei 1947 aan boord van de "Kota Inten" gingen: Gijs Gravensteyn, Jan van Dijk en Arend Mostert.

Het leven aan boord

Enmaal het zeegat uit werden we in beslag genomen door van alles en nog wat. Aangezien er in die tijd nogal wat mijnen in zee lagen, was er meteen de noodzakelijke "sloepenrol", iedereen diende blindelings zijn plaats bij de sloepen en reddingsvloten te kunnen vinden. Een oefening die tot vervelens toe herhaald werd.

Comfortabele slaapplekken waren er bepaald niet. De rulmen van de "Kota Inten" waren zodanig ingericht dat er een maximaal aantal slaapplekken was gecreëerd. We

sliepen op een soort stapelbedden (de z.g. standies, 4 à 5 hoog). Hoewel de Noordzee haar best deed om ons in slaap te wiegen, lukte dat nauwelijks. Het smalle harde bed, de veelheid van gedachten en de nieuwe indrukken gaven "Klaas Vaak" weinig kans. Maar alles went. 's Morgens douchen onder verwarmd zeewater, want zoet water was een schaars artikel. Wel kregen we een speciaal stuk zeep, waarmee je toch wat schuim kon maken. Het eten was over het algemeen goed, de koks deden hun best. Maar bij onrustig weer of een flinke deining was de belangstelling voor de maaltijden niet groot. De vissen en de begeleidende vogels waren er goed mee. De Golf van Biskaje, een tocht-hoek op de Atlantische Oceaan, voldeed precies aan de verwachtingen. Slechts 50 % meldde zich voor de warme hap.

De Aalmoezenier en de Veldprediker zorgden om beurten voor geestelijk voedsel. Hiervoor was altijd flinke belangstelling. Op een geïnproviseerd podium werden cabaretoorstellungen of muzikale avondjes gegeven. De Dienst R.A.O. zorgde af en toe voor een filmvoorstelling, maar de meeste films waren ver over de datum.

Voor het eerst van je leven vreemde landen zien is een fascinerende ervaring. Na een reis van zeven dagen, door de inktblauwe Middellandse Zee, werd vanwege motorpech pas op 8 juni Port Said bereikt. Meteen na het stilleggen werd de "Kota Inten" omringd door roelbootjes met Egyptische kooplieden. Zij probeerden luidruchtig, in allerlei talen, hun waren aan de man te brengen. Een lijntje werd omhoog gegooid met aan het eind een rieten mandje. Zo kon over en weer geld en goederen van eigenaar worden verwisseld. Grote transacties waren het niet. 'Jan Soldaat' was geen kapitalist.

Het Suez kanaal en de Bittermeren waren de interessantste delen van de reis. De boten moesten er langzaam varen, zodat alles goed waarneembaar was. Weliswaar meestal zand en woestijn, soms groepjes langstreckende kamelen, maar toch ook weer afgewisseld door moole nederzettingen, omringd door palmen.

Vóór de grote oversteek werd de versterkte Britse havenplaats Aden aangedaan om o.a. olie in te nemen. Toen volgde de saaie trip van Aden naar Sabang. Negen dagen niets dan zee, zon en lucht, dat verveelt!

In de Oost

Eindelijk Sabang, een klein Indonesisch eilandje, ten Westen van Sumatra. Daar mocht iedereen van boord en werd er voor het eerst kennisgemaakt met het echte Indonesië. Dit vluchtige bezoek gaf al een indruk van de warmte, de geluiden, de geuren en de leefgewoonten van het Indonesische volk.

De oorspronkelijke bestemming voor het 4e Bataljon G.R.G. was de omgeving van Bandoeng op West-Java, maar tijdens de reis kwam de opdracht dat het bataljon naar Soerabaja op Oost-Java zou gaan. Na vier weken varen werd de eindbestemming van de "Super Cruise" (alle maaltijden en drankjes inbegrepen) bereikt. Het R.K. jongenshuis "Don Bosco" in Soerabaja werd het voorlopige onderkomen voor de ruim 800 Grenadiers. Hier werd voor het eerst kennis gemaakt met de Indische keuken. Vandaag de dag kan ieder kind je vertellen wat nasi goreng of bami goreng is. Toen, 55 jaar geleden, was dat geheel anders. We hadden er nog nooit van gehoord. Totaal onbekend, dus onbeminde. In Nederland aten we rijst met krenten en rozijnen of rijstepap. Het was dus een enorme overschakeling van de Hollandse naar de Indische pot. In het begin gingen we er onhandig mee om, het smaakte ook niet. Toch was dat één van de dingen waar je het snelst aan gewend was.

Tot zover het beknopte verslag van de zeereis en de aankomst, waarin menig oud Indiëganger zich zeker zal herkennen.

Voor de verdere verrichtingen van het 4e Bat. G.R.G. verwijs ik u naar het gedenkboek van de 4e Infanterie Brigade "Oost-Java". Dit boek geeft een gedetailleerde beschrijving met veel foto's over het doen en laten van de Grenadiers, Jagers en andere onderdelen.

Wij beperken ons in dit verslag tot Jan van Dijk en Arend Mostert. Jan van Dijk had in Nederland een gedegen opleiding als verpleger achter de rug en was ingedeeld bij de Staf Cie. Arend Mostert behoorde tot de 1e Cie., hij was brenschutter-brennhelper. Een bren was een machinegeweer dat in die tijd tot de vaste bewapening van de Infanterie behoorde.

Buitenposten

Na een korte acclimatieperiode in het veilige "Don Bosco" werd het bataljon Grenadiers in kleine groepen op de z.g. buitenposten gele-

gerd. Deze posten lagen in de wijde omgeving van Soerabaja, dicht bij de demarcatielijn. De manschappen werden soms, bij gebrek aan stenen huizen, in bamboe hulzen ondergebracht. Rond deze lokaties werden met zandzakken versterkte wachtposten ingericht.

Een dag wacht, een dag patrouille, een dag rust, dit was het vaste recept voor de infanterist in de tropen. Lang niet altijd was de dag rust "rust", want als er elders een beschieting plaatsvond, dan moest er uitgerukt worden. Op 4 augustus 1947, na het beëindigen van de eerste politionele actie, werden overal weer nieuwe posities ingenomen. Een deel van de 1e Cie. (waaronder Arend Mostert) werd gelegerd bij de zoutvelden in een groepje huizen in de desa Manjar. Hier werd zout uit zeewater gewonnen dat via de getijden de kall "Solo" binnen stroomde.

Oudejaarsavond

De buitenposten rond Soerabaja waren regelmatig het doelwit van T.N.I. schutters. Soms waren het niet meer dan enkele schoten vanuit de verte en voordat de grenadiers het vuur konden beantwoorden waren de aanvallers alweer verdwenen. Geheel anders was dat op de oudejaarsavond van 1947. De T.N.I. koos met opzet bepaalde momenten om de posten aan te vallen. Dat gebeurde bijvoorbeeld op feestdagen of als er nieuwe jongens waren aangekomen. In dit verband werd voor de oudejaarsavond gekozen. Men was van mening dat er allicht wat gedronken was en het een goed moment zou zijn om toe te slaan. Vooraf had de dienstdoende officier de jongens al gewaarschuwd: "wees op je qui vive". Rond half tien was het inderdaad raak en kwam de post Manjar onder vuur te liggen. Onmiddellijk werd er alarm geslagen en vanwege de verhoogde waakzaamheid was ieder snel op zijn aangewezen plaats.

Arend Mostert was brennhelper en spoedde zich naar de stelling om zijn maat, de brenschutter Henk Barendrecht, te assisteren. Nauwelijks had Arend zijn positie ingenomen of hij zakte in elkaar. Henk, die niet precies wist wat er gebeurde, wilde Arend overeind helpen maar bemerkte dat hij een hevig bloedende hoofdwond had. Het bleek dat een vijandelijke kogel hem in het hoofd getroffen had. Zo snel mogelijk werd de verpleger gewaarschuwd en werd de getroffene naar een veiliger plaats gedragen. Via de verbindingsman werd de

bataljonsarts en een ambulancewagen opgeroepen.

Terug uit Madoera

Op de laatste dag van het jaar 1947 kwam de korporaal-verpleger Jan van Dijk terug uit Madoera, een eiland ten oosten van Java. Hij was tijdelijk ingedeeld bij de 4e Cie, die een landing had uitgevoerd op Oost-Madoera. De verplegers, die een zeer belangrijke taak hadden in het leger, werden altijd oneerbiedig "hospikken" genoemd.

Voor Jan van Dijk werd het die avond te laat om zijn eigen onderdeel, de Staf Cie., te bereiken. Hij bleef tijdelijk bij de bataljonsarts in Grissee.

Tijd om op adem te komen was er niet. Er was juist een bericht binnen gekomen dat er op de post Manjar een zwaar gewonde was. Dus kreeg Jan meteen de opdracht om met de ambulancewagen mee te gaan naar Manjar. De post werd nog steeds beschoten, zodat het laatste eind met gedoofde lichten moest worden gereden. Zo snel en voorzichtig mogelijk werd de ernstig gewonde grenadier in de ambulancewagen geschoven. Om beschietingen te voorkomen werd het eerste eind opnieuw zonder licht gereden richting Grissee naar de bataljonsarts. Eenmaal buiten de directe gevarenzone werd er weer licht gemaakt en tot zijn grote ontsteltenis zag Jan dat zijn dorpsgenoot Arend Mostert de levensgevaarlijke gewonde was.

Naar het Marine-hospitaal

De wegen op Java waren in die periode onvoorstelbaar slecht. Tijdens de Japanse bezetting was er nagenoeg geen onderhoud gepleegd. Veel motorordonnansen en chauffeurs droegen lederen niergordels om wandelende nieren te voorkomen.

De korte 1/2-tonner rode kruiswagen, waar Arend op vervoerd werd, had stugge veren en slechte schokbrekers. Gezien de zeer ernstige toestand van de gewonde en de slechte toestand van de wegen, vroeg Jan van Dijk de chauffeur om stapvoets te rijden. Elke onverwachte verkeerde beweging zou fataal kunnen zijn. Jan zelf nam plaats aan het hoofdende van de brancard en om al te grote schokken te voorkomen nam hij het hoofd van Arend in zijn handen. En zo ging de wagen uiterst langzaam naar de bataljonsarts in Grissee. Deze zag in een oogopslag dat de toestand van de gewonde zeer kritiek was. Hij gaf bevel om direct door te rijden naar

het Marine-hospitaal in Soerabaja. De verbindingsman bracht het hospitaal op de hoogte dat er een levensgevaarlijke gewonde onderweg was. De afstand tussen Manjar en Soerabaja was ongeveer 14 kilometer. Om nog minder stoten te voorkomen liet de chauffeur de banden half leeg lopen. Met de laagst mogelijke snelheid laveerde hij langs kullen en gaten naar het hospitaal. Ruim drie uur duurde deze zeer vermoeiende tocht voor de chauffeur en de verpleger. Na middernacht arriveerde de ambulancewagen bij het hospitaal. De chauffeur en Jan van Dijk feliciteerden elkaar dat ze het hadden kunnen volhouden en Arend nog levend konden afleveren.

In het Marine-hospitaal stond al een team van artsen en chirurgen gereed om de gewonde over te nemen. Een zorgwekkend geval, constateerden ze, want er was een deel van de schedel weggeschoten. Aanvankelijk dacht het team zelfs, dat het een aflopende zaak was. Toch werd er van alles aan gedaan om het leven van Arend Mostert te behouden. Na een ingrijpende operatie kon nog diezelfde nacht de kogel worden verwijderd. Vanwege de zeer kritieke toestand werd, veel later dan gebruikelijk, een bericht naar de familie in Nederland verzonden. Bij ernstige gevallen of overlijden gebeurde dat via de burgemeester van de betreffende gemeente.

Oudejaarsavond in Nederland

Traditiegetrouw werd in 1947 in Nederland, dus ook in Bergschenhoek, weer oud en nieuw gevierd. Na de magere oorlogsjaren was het oudejaarsmenu weer enigszins uitgebreid. Er waren weer oliebollen en zelfs was er hier en daar al een glaasje warme "rumpunch", maar dat was het dan ook! Vuurwerk was er nauwelijks, maar de zeeschepen in de Rotterdamse haven bleven gewoontegetrouw rond de jaarwisseling op hun scheepshorens en als de wind aan was kon men dat in Bergschenhoek goed horen. Stellig zal men die avond in duizenden gezinnen gezegd hebben: "Hoe zou het met onze jongens in Indië zijn?" Althans, dat was ook het geval bij de familie Mostert aan de Oosteindse-weg 64 in Bergschenhoek. Hoe zou Arend het maken?

Doch op het moment dat men elkaar nieuwjaar wenste en het glas geheven werd, was men totaal

onwetend van het drama dat zich reeds enige uren tevoren in Indië had afgespeeld. Dan wordt het nieuwjaarsdag, over en weer wordt er nieuwjaar gewenst en het leven herneemt zijn gewone gang.

De onheilstijding

Zaterdagmiddag, 3 januari 1948, kreeg burgemeester J.M.M. van Meetelen van de gemeente Bergschenhoek een telefoontje vanuit het Marine-hospitaal te Soerabaja.

Bij monde van Dr. Donkers werd hem mede gedeeld dat de grenadier A.C. Mostert, Logernummer 27.05.31.051 ernstig gewond in het hospitaal was opgenomen. Levensgevaar was nog niet geweken, maar zijn toestand werd wel iets hoopvoller. De behandelende geneesheer vertelde dat er een eenzijdige verlamming was ontstaan. Herstel moest worden afgewacht en zou veel tijd vragen. De burgemeester werd verzocht om de familie Mostert van deze tragische gebeurtenis op de hoogte te stellen.

En met deze zware opdracht ging de eerste burger naar de familie Mostert, destijds nog wonend aan de Oosteindseweg.

Het is onmogelijk om je in te denken of te beschrijven welk een consternatie deze zeer droevige tijding bij de familie Mostert teweeg bracht. Uiteraard grote verslagenheid. Hun enige zoon, zo zwaar gewond, zo ver van huis en onmogelijk om een bezoek te brengen. Een inrieste zaak, er werd gehuild, gehoopt en vurig gebeden. De Hoekse gemeenschap was geschokt, want het droeve bericht ging als een lopend vuurtje door het dorp. De communicatiemiddelen waren in die tijd nog lang niet wat ze nu zijn. Er kon niet rechtstreeks worden gebeld, dat ging via de radio en bij bepaalde weersomstandigheden was het zeer moeilijk te verstaan. In die tijd hadden slechts weinig mensen telefoon. Op grote afstanden kwamen via telegrammen nog het snelst de berichten over.

Het eerste telegram dat rechtstreeks aan de familie Mostert was gestuurd arriveerde op 8 januari 1948. De inhoud was als volgt:

Direct levensgevaar bij A. Mostert vrijwel geweken. Verlamming hetzelfde.

Cdt. Marine hospitaal.

Daarna volgden nog enkele korte berichten vanuit het Marine hospitaal, die via de burgemeester van Bergschenhoek binnen kwamen.

Op 22 januari 1948 kwam er vanuit Batavia een bericht per telefoon, ook weer via het gemeentehuis: *Oren. A.C. Mostert, leger nr. 27.05.31.051 wegens verbetering afgevoerd van ernstige ziekten lijst.* Burgemeester Bergschenhoek verzocht vader in te lichten, Adjudant-Generaal.

Deze laatste boodschap was voor de familie Mostert vanzelfsprekend hoopgevend. Aangezien de meeste berichten in telegramstijl binnenkwamen, was men van de volledige toedracht niet op de hoogte. Daarom vroegen de ouders van Jan van Dijk aan hun zoon of hij aan de familie Mostert een brief wilde schrijven met nadere informatie. Dit gebeurde, en op 28 januari schreef Jan een brief (nog steeds bewaard bij de familie Mostert) over hetgeen hij had wedervaren en over de bezoeken bij Arend. Met toestemming van zijn commandant mocht Jan hem vier maal een bezoek brengen. Het laatste bezoek op 23 januari was moedgevend. Arend lag toen weer op de zaal en in vergelijking met het eerste bezoek was dat een grote vooruitgang. Verpleger Jan van Dijk probeerde in deze brief de familie Mostert weer moed in te spreken.

Thuiskomst en verder

Begin februari kwamen er opnieuw gunstige berichten en wel zodanig dat Arend binnen niet al te lange tijd naar Nederland zou kunnen komen. Op de 16e februari vierde mevrouw Mostert-Moerman haar 48e verjaardag. Het geschenk was dat Arend de volgende maand naar Nederland zou komen. Intense vreugde voor de familie na al die spannende weken. Met de aanwezige familieleden werd spontaan een danklied aangeheven. Tante Trijntje nam plaats achter het harmonium. Gezongen werd de bekende Psalm 68 vers 10, waarvan de beginregels zijn:

*Oelooft zij God met diepst ontzag!
Hij overlaadt ons dag aan dag,
Met zijne gunstbewijzen.*
Wie zingen kon zong mee. Een onvergetelijk moment. Geen prachtig melodieuze gezang, maar diep geroerde stemmen tot eer van God die tot hertoe doorgeholpen had

Inderdaad, begin maart 1948 kon Arend in de ziekenboeg van de "Groote Beer" aan zijn thuisreis beginnen. Onderweg stuurde de familie nog een telegram met goede wensen.

Bij aankomst in Rotterdam mocht de familie niet ter begroeting aanwezig zijn met het oog op de directe doorvoer naar het militair hospitaal in Den Haag.

Vanwege de zware hersenbeschadiging is Arend het meeste van zijn Indische periode kwijtgeraakt. Wat hij zich wel goed herinnert, is de laatste etappe van de zeereis. Dit werd nog een heuse luchtreis. Door een grote torenkraan werd Arend met bed en al opgeheven en op de kade geplaatst, vlak voor een echte ambulancewagen. Deze bracht hem "zonder stoten" regelrecht naar het militaire hospitaal aan de Muzenweg in Den Haag.

Daar was er de eerste ontmoeting met ouders en zusters. Een diep ingrijpend, emotioneel moment. Nog geen jaar geleden je zoon gezond en wel zien vertrekken en dan zo gehavend weer terug te krijgen. Aan bed gebonden, deels verlamd, veel moeite met spreken, dat is niet niks. Het alles wierp een schaduw over de dankbaarheid die er vanzelfsprekend ook was.

De dokters in het Haagse hospitaal deden er alles aan om Arend weer op de been te krijgen. In het najaar werd hij overgebracht naar de Ursula kliniek in Wassenaar, een klein ziekenhuis dat gespecialiseerd was in schedelbehandelingen. Daar werd, nadat er eerst een

"mal" was gemaakt, de schedel met een kunststof kap weer in model gebracht. De ingreep slaagde goed, de hoofdhuid werd zorgvuldig aan elkaar gehecht zodat er weer een mooie kuif kon groeien. Na diverse medische behandelingen volgde de slotfase, de revalidatie. Een zeer lange weg nog te gaan. Vijf jaar heeft Arend Mostert doorgebracht in het militair revalidatiecentrum "Aardenburg" in Doorn. Hier leerde hij weer

lopen, spreken en met de linkerhand schrijven, en onderging hij allerlei andere therapieën om weer in de maatschappij terug te kunnen keren.

Dan, na zes jaar militaire dienst, weer terug in het normale leven; dat vroeg de nodige aanpassingen. Arend zou, als enige zoon, in de toekomst het warmoezeniersbedrijf van zijn vader moeten overnemen, maar met zijn handicap was dat eigenlijk een onmogelijke zaak. Onverwachts was het probleem van opvolging van de baan, want vanwege de toekomstige dorpsuitbreiding zou de tuin ontelgend worden. Om toch bezigheid en afleiding te hebben is Arend later (het was inmiddels zijn zwager geworden) bij mij in de supermarkt gekomen. Dat ging hem goed af. Prijzen, bijvullen en allerlei andere werkzaamheden en contact met mensen gaven hem weer vreugde en zelfvertrouwen. Zelfs was er weer belangstelling voor het vrouwelijk schoon. Elke morgen vroeg passeerde een leuk meisje, met kuiltjes in haar wangen, zijn ouderlijk huis. Als het moment van het voorbijgaan daar was, zorgde Arend dat hij toevallig bij het raam was. Stellig heeft hij met een veelbetekende blik heel vriendelijk gezwaaid. Hoe het precies verder gegaan is, heeft hij mij niet uitgelegd, maar ook hier geldt het: "De aanhouder wint". Ria Meljndert liet zich strikken en in 1956 kwam het tot een trouwdag.

De drie veteranen:
Jan van Dijk, Arend Mostert en Bas Metselaar

We zouden dit stukje kunnen afsluiten met het bekende: "En ze leefden lang en gelukkig". Maar zo werkt dat niet. Net als in ieder ander gezin

wisselen vreugde en verdriet elkaar af. Het gezin Mostert-Meijndert telt twee dochters en twee kleindochters. Bijna 45 jaar woont de familie Mostert al aan de burg. Van Meetelenstraat in Bergschenhoek. De ernstige verwonding die Arend opliep in de oudejaarsavond van 1947 begint bij het klimmen der jaren meer en meer zijn tol te eisen. Mobiliteit en wendbaarheid worden er niet beter op. Arend boft dat het meisje met de kuiltjes in de wangen de kwaliteit bezit om hem een verzorging te geven waar geen wijkverpleegster tegenop kan.

Jan van Dijk

Tenslotte nogmaals de tweede hoofdpersoon van dit verslag: 'Jan van Dijk'. Na het vertrek van Arend Mostert heeft Jan van Dijk nog bijna twee jaar zijn nuttig werk als verpleger in de tropen voortgezet. Een moeilijke maar dierbare taak, waar hij als "doktersassistent" van alles en nog wat tegenkwam.

Op 17 maart 1950 zette hij weer voet op vaderlandse bodem. Na een diensttijd van drie jaar en vijf maanden werd het "demobiliseren" en weer aan de slag zien te komen. Evenals Arend Mostert was ook Jan van Dijk geboren en groot geworden in het tuinderscircult. Ook hij zette later een eigen bedrijf op, zocht en vond een meisje naar zijn zin: Corrie Langerak. Zij werden het eens, trouwden en er werden twee kinderen geboren.

Vanwege de dorpsuitbreiding werd het bedrijf van Jan onteigend en moest hij iets anders gaan beginnen. Zijn verdere jaren, tot aan zijn pensionering, was hij (met plezier) werkzaam in het Dijkzichtziekenhuis in Rotterdam. Als oud-verpleger voelde hij zich tussen de medicamenten als een vis in het water.

In het gezin wisseling van vreugde, verdriet en ziekte. Enkele jaren geleden verloor Jan na

een moeilijke periode zijn vrouw en moest hij alleen verder.

Aan het begin van dit jaar werd Jan van Dijk vereerd met de pauselijke onderscheiding "Benemerenti". Dit vanwege zijn langdurige inzet voor kerk en samenleving. Wie kennis neemt van dit verhaal moet vaststellen dat hij eigenlijk nog een linje heeft verdiend en dat betreft dan de eerste en

goede zorg op de oudejaarsavond van 1947 verleend aan zijn dorpsgenoot Arend Mostert.

De meeste bewoners van de Ds. Van Couwenhovelaan zullen niet weten dat er op nr. 79 zo'n kundig oud-verpleger woont. En met het oog op de ingrijpende veranderingen die er te verwachten zijn in de avond- en weekenddiensten van de Hoekse artsen, is het in noodgevallen misschien nog niet eens zo gek om Jan van Dijk even te raadplegen. Wie weet kan hij u nog wel een waardevolle tip geven!

Het monument in Bergschenhoek

Bij de jaarlijkse herdenking van de gevallen in de Tweede Wereldoorlog is er in Bergschenhoek altijd grote belangstelling. De laatste besteede aan de gevallen in het voormalig Nederlands-Indië in de periode van 1942 tot en met 1950. In 2001 is er bij het monument in de Smitshoek een mooie marmeren vitrine geplaatst. Achter het glas ziet men aarde uit de zeven Erevelden in Indonesië. Een zinvolle zaak, want, van het door mij genoemde 4e bataljon Grenadiers alleen al, zijn er 31 jonge mensen op de Erevelden achtergebleven.

Uiteraard waren de twee hoofdpersonen uit ons verhaal, Jan van Dijk en Arend Mostert, bij het nieuwe monument en de kranslegging betrokken. Verder was er bij deze gelegenheid nog een oud Grenadier aanwezig, nl. Jan Oosthoek Jzn. Jan Oosthoek is een jaar later dan de eerder genoemde grenadiers naar Indië vertrokken.

En daar ernstig gewond geraakt. Aan Arend Mostert en Jan Oosthoek is enige jaren geleden het "Draaginsigne Gewonden" toege-

kend en opgespeld door de toenmalige burgemeester dhr. G.Th. Heijdra.

Nog een eerbetoon

Het moet de oplettende lezer niet zijn ontgaan dat na mijn omzwervingen door de Oost Nel, één der zusters van Arend, later mijn vrouw geworden is. Toen ik in december 1947 afscheid van haar moest nemen was ze 17 jaar. We hadden slechts een blauwe maandag verkering.

Ondanks dat er kapers op de kust waren (ze was het mooiste en liefste meisje van het dorp!) is ze mij altijd trouw gebleven.

Tot groot verdriet en met funeste gevolgen soms, zijn er heel wat verkeringen uitgegaan. Misschien geen wonder, want na twee jaar wisten we nog niet wanneer we naar huis zouden komen. Een intensieve briefwisseling moest de verbintenis staande houden. In de mandi-kamers (bad-lokalen) in Indonesië werd menigmaal het bekende soldatenliedje gezongen: "In de Oost is het niks gedaan oh kassian" of "Ik dacht dat jij op mij zou wachten, maar jij nam een ander voor mij".

Daarom bij deze een welgemeend eresalut aan al die meisjes en verloofden die, ondanks het lange wachten, hun jongen trouw zijn gebleven! Ook ik hoorde bij de gelukkigsten die werden opgewacht. Alhoewel, als je elkaar zo lang niet hebt gezien, was het bij de eerste ontmoeting toch even wennen. Bij mijn thuiskomst op 1 mei 1950 werd er door één van de familieleden een foto gemaakt, juist toen ik uit de auto was gestapt. De wederzijdse blikken gaven de situatie precies weer zoals het was. Ik keek verwonderd naar Nel, zij was inmiddels 20 jaar, zij keek wat verlegen en verbouwereerd naar mij. Voor ons gevoel waren we beiden veranderd. Tot teleurstelling van de omstanders misschien, was er niet de spontane innige omhelzing met "spoorloos tranen". Plichtmatig, omdat het hoorde, gaven we elkaar de eerste (kouwe) kus. De familie maakte zich op dat moment al zorgen. Maar u weet, het is allemaal goed gekomen. In 1953 zijn we getrouwd en er zijn vier dochters en een zoon geboren. Weer later waren er de kleinkinderen, waarvan we vreugdevol mochten genieten. In 1999 is mijn vrouw, na enkele jaren van ziekte overleden en moest ik alleen verder. Toch reden tot dankbaarheid voor de vele goede dingen die ik heb mogen beleven.

Thuiskomst op 1 mei 1950. Nel Mostert en Bas Metselaar staat onwettig en vreemd bij de eerste ontmoeting.

Op zaterdag 11 oktober 2003 om 10.30 uur werd het monument voor de tien gesneuvelde sobats uit Oud-Gastel en Stampersgat onthuld. Vooral voor onze sobat J. Laros uit Stampersgat, die al jaren in samenwerking met de gemeente Halderberge hard heeft moeten strijden om dit monument te verwezenlijken, was de stijlvolle onthulling een emotioneel moment.

Stijlvolle onthullingen

Stipt op tijd werd de aankondiging voor de toespraken verricht door mevrouw H. Neutkens, die op sublieme wijze namens de gemeente Halderberge met soat J. Laros had samengewerkt voor het tot stand komen van dit monument.

Door mevrouw Simone Dirven-van Aalst, wethouder van de gemeente Halderberge, werd een warme toespraak gehouden die de kern van de zaak goed ontplooidde. Aansluitend werd door een trompetist van de plaatselijke Fanfare het signaal "laptoe" ten gehore gebracht. Voorts hield sobat P. Looijen een toespraak. Samen met sobat M. van Aalten hield hij het dodenappèl.

Door de wethouder werd er met een nabestaande het monument onthuld, waarna er twee minuten stilte volgde. Door de plaatselijke fanfare werden er twee strofen van het Wilhelmus ten gehore gebracht en werd er gelijktijdig door sobat Bierbooms de vlag in top gehesen. Hierna volgde een kranslegging door de wethouder met een nabestaande, bloemlegging door andere nabestaanden, VOMI Noord-Brabant West en overige aanwezigen. Aansluitend werd ieder in de gelegenheid gesteld te defileren langs het monument, waarna er een samenzijn door de gemeente Halderberge was georganiseerd in

Monument te Oud-Gastel.

het plaatselijke "t Veerhuis". Het bestuur van VOMI Noord-Brabant West dankt allen die meegewerkt hebben tot het verwezenlijken van dit monument.

Namens het bestuur,
Jac De Bruijn (secr.)

Op 28 oktober 2003 vond in de gemeente Alphen en Chaam een onthulling plaats van een gedenkteken voor twee militairen die als gevolg van oorlogshandelingen in het voormalig Nederlands Oost-Indië zijn gesneuveld in 1946 en 1950.

Het gedenkteken is geplaatst naast het algemene oorlogsmonument voor de gevallen van de Tweede Wereldoorlog op het plein voor het raadhuis in Chaam. De namen van Dirk Kats van 2-6-R.I. en Jan Keijzers van het 423e Bat. Inf. staan op het monument (zie foto). De burgemeester onthulde het monument en legde een krans namens de gemeente. VOMI-leden vormden een erewacht. Onder de kransen en bloemstukken was een bloemstuk namens SOBAT.

Kol. J. P. KEIJZERS,
18 Januari 1920 overleden
14.4. 1950 gesneuveld
in oorlogshandelingen

Gedenkteken in Alphen en Chaam

Er werden door diverse sprekers mooie woorden gesproken. Zij hadden echter de gesneuvelden niet gekend. Het is dan ook al 53 en 57 jaar geleden.

Gelukkig had een van de sprekers, de gewezen res. officier Kroeze, Jan Keijzers wel gekend. Als toenmalig commandant van de C compagnie, 1e peloton van het 423e bataljon kon hij zich korporaal Keijzers nog herinneren. Hij had in 1949 het ongeval met de ontploffing van de zware landmijn onder de auto van dichtbij meegemaakt. Ook de chauffeur van de truck, die het er heelhuids vanaf bracht, was bij de plechtigheid aanwezig.

Na afloop van de plechtigheid hebben wij met enkele familieleden kunnen praten, o.a. met twee zussen van korp. Keijzers. Ze waren blij dat wij haar broer gekend hebben. Ik ben nl. in 1945 een klasgenoot

geweest op de kweekschool en kwam bij hen thuis. Zijn ouders hadden een café in Chaam, "De Keijzershof". Na de oorlog zagen we elkaar terug op de Waterman op weg naar Indië.

In het Marinehospitaal in Soerabaja heb ik hem nog in december 1949 opgezocht. Zijn been was toen al geamputeerd, maar hij was vol goede moed. Want de volgende dag zou hij met het hospitaalschip "De Groote Beer" naar Holland gaan. Helaas kreeg hij geelzucht en wondkoorts en stierf twee weken na aankomst in Oog en Al.

Tom Grooten

Voor alle oorlogsvrijwilligers van de koninklijke landmacht (inbegrepen de luchtstrijdkrachten)

Bij ministeriële beschikking Nr. 925 d.d. 20 september 1946 was het toegestaan aan militairen van de Koninklijke Landmacht (inbegrepen de Luchtstrijdkrachten), die voor 1 oktober 1946 in voormalig Nederlands-Indië aan land zijn gegaan en niet behoorden tot bijv. de 1e Divisie "7 December" en de "7 Decemberbataljons", een bijzonder onderscheidingsteken te dragen met daarop de letters OVW, gedekt door een koninklijke kroon.

Belangrijke mededeling

Onderscheidingsteken Oorlogsvrijwilligers

Eerst in 1998 heeft de toenmalige Minister van Defensie, bij ministeriële beschikking d.d. 21 september 1998, bepaald dat alle oud-militairen die gediend hebben als Oorlogsvrijwilliger bij de Koninklijke Landmacht, gerechtigd zijn dit bijzondere onderscheidingsteken te dragen.

Het bestuur van VOMI-NL heeft vanaf het tijdstip van deze laatste beschikking bij Defensie gepoogd de medewerking, resp. financiën, te verkrijgen om uitvoering van de ministeriële beschikking d.d. 21 september 1998 mogelijk te maken. Dit is helaas niet gelukt.

Het bestuur van VOMI-NL heeft daarom nu gemeend op eigen initiatief aandacht en invulling te moeten geven aan dit voor vele Oorlogsvrijwilligers toch zinvolle historische gegeven.

Aanvragen

Als u prijs stelt op toezending van dit bijzondere onderscheidingsteken (draaginsigne OVW, gedekt door een koninklijke kroon) en een herinneringsoorkonde, geef dan uw persoonlijke gegevens schriftelijk (in blokletters) door op de hieronder aangegeven wijze.

Ter bestrijding van de kosten van het aanmaken van de oorkonde, draaginsigne en de verzending van één en ander, vragen wij u een bijdrage van Euro 7,50 d.m.v. storting op postbanknummer 42 39 398 tnv VOMI-Nederland, 5751 JP te Deurne.

Indien u reeds in het bezit bent van een OVW-draaginsigne en u stelt alleen prijs op de oorkonde, dan vragen wij u een bijdrage van Euro 2,50 d.m.v. storting op dit postbanknummer.

Uw aanmelding (door uw persoonlijke gegevens op te sturen) en uw betaling dienen voor 1 maart 2004 te zijn verricht.

Uw persoonlijke gegevens

Registratienummer/Legernummer

OVW-nummer

Naam en evt voorvoegsel(s)

Voorletter(s)

Man/Vrouw

Adres

Postcode Woonplaats

Land

Telefoonnummer

Geboortedatum

Geboorteplaats

Bovengenoemde is lid van de regionale

VOMI vereniging

Kruis aan wat u wenst:

- Ik ontvang gaarne de draaginsigne en de oorkonde.
 Ik ontvang gaarne alleen de oorkonde.

RETOURADRES:

Bestuur VOMI-NL • p/a Albatrosstraat 14,
2352 EG Leiderdorp • (The Netherlands)

Weer eens iets anders. Het boek "Koraalrifplant" van Lavi Ateur gaat eens niet over ervaringen van Nederlandse militairen in Indië, maar behelst de belevenissen van een Nederlandse burger aldaar, gedurende dezelfde tijd dat de destijds in Indië ingezette Nederlandse militairen (1945-1950) daar opereerden. Het boek is een biografie.

De chaos cool beschreven

Je krijgt niet de indruk dat Lavi Ateur (een schuilnaam) een Nederlandse nationalist was. Het tegendeel lijkt mij aannemelijker. Zijn landsvoorkeur in dezen komt niet duidelijk uit het boek naar voren. Maar helaas ben ik geen gedachtenlezer of psycholoog. Het boek is mijns inziens een avonturenroman, of beter gezegd een avonturenbiografie. Het lijkt mij echter wel een historisch gegeven.

Het boek is vrij vlot, zij het wat cool en nogal emotioneel, geschreven.

Je leest er, ondanks de koele toon en vaak droge opsommingen van de vele gebeurtenissen, gewoon in door. Deze gebeurtenissen, die ogenschijnlijk heel gewone voorvallen vermelden, geven in hun totaliteit tenslotte toch een goed realistisch beeld van het Indonesië uit de laatste fase van de Nederlandse aanwezigheid en de eerste chaotische jaren van de Republiek Indonesia. Het was een in alle opzichten, ook voor de burgers, gevaarlijke en tumultueuze tijd. In die beginjaren van de pas onafhankelijk geworden ex-Nederlandse kolonie ging er onnoemelijk veel mis. Het zijn vooral deze opgesomde, schijnbaar triviale gebeurtenissen die het verhaal van Ateur interessant maken. De laatste stuip trekkingen van het Nederlandse koloniale gezag in het tot 1949 nog Nederlands-Indië geheten land, en de aanvankelijk gruwelijke werkelijkheid van de geboortestuipen der Soekarno-republiek, plus de bloedige conflicten die de overgang van Nederlands naar Indonesisch gezag kenmerkten, worden mijns inziens sterk onderkoeld weergegeven.

De corruptie van de nieuwbakken

Indonesische bestuurders uit de chaotische tijden en de zich daaraan aanpassende achtergebleven Nederlanders, militairen zowel als burgers, komt duidelijk naar voren. De wijd verbreide smokkelpraktijken en dubieuze verrijkgingsgedragingen van de mensen in deze woelige en nauwelijks geregelde samenleving, worden uitgebreid aan de orde

selingen, ontsporingen, gewelds- en haatexplosies, racistische rellen en grote onveiligheid meemaakte op Java, Celebes (Sulawesi) en Borneo (Kalimantan), beschrijft de calamiteiten op begrijpelijke wijze. Het is ondanks de opsomming van al deze voor ons vaak irriterende gebeurtenissen een onthullend en onderhoudend boek, een tijdsbeeld van een

pas gedekoloniseerd land met vele negatieve aspecten. Deze negatieve geboortewezen van een oprijzende natie worden niet verzwegen, maar ongekuisd beschreven. De moeite van het lezen echt wel waard. Uit dit schriftje blijkt duidelijk dat nergens op aarde een plaats wordt gevonden zonder gebreken en dat alles zijn schaduwkanten heeft. En tevens dat alle veranderingen geen verbeteringen zijn. Waarvan acte.

LAVI ATEUR,
Koraalrifplant, Een ego-
triptiek.
Uitgeverij Dahlan
(Steenloper 47, 8532 BK
Lemmer,
Tel. 0514-565277,
Fax 0514-565481).
Een handzaam ingenaald
boek, formaat 15 x 21
cm., 357 pagina's, Prijs
boekhandel € 22,50.

Ontvangen:

Ant. P. de Graaff, Indië blijft ons bezighouden

Eens schreef ik over De Graaff: 'deze auteur zal volgens mij het dozijn volmaken.' Welnu, hier ligt het dertiende De Graaff-boek voor mij, verschenen na 'Indië veteraan blijf je je leven lang. Deze titels zijn voor zeer veel Indië-veteranen motto's geworden. De boeken van A.P. de Graaff geven een goede schets van het soldatenleven in Indië in de jaren 1945-'50 en daarna. Het is een dertiendelige caleidoscoop. Ook dit dertiende deel geeft een bundeling van velerlei ervaringen en herinneringen. Een echt Indië-boek, soms bitter, soms nostalgisch. Het is een bonte en afwisselende bundel levenservaringen, samengesteld door een soldaat. Alle dertien delen geven u inzicht in wat eens liendulzenden van onze landgenoten ervoeren en te verwerken kregen. Zou u ze allemaal willen bezitten? Dat kan. Het hele dozijn voor dit 13e deel is te verkrijgen bij Uitgeverij Van Wijnen.

Antwoordnummer 1072, 8800 BV Franeker (Tel. 0517 39 45 88, fax 39 71 79, mail info@uitgeverijvanwijnen.nl).

De boeken zullen u zeker boeien.

J. Zwaan

gesteld. De verruwing van de mens in deze barbaarse tijden en de daaraan gepaarde degeneratie en achteruitgang van de moraal komen uit de vlakke beschrijvingen van onze protagonist goed naar voren. Ater, die als employé van handelsondernemingen al deze machtswis-

ISBN 90 806481 4 0, Nugi 681.
Sobats kunnen dit boek met korting bestellen door € 20,- over te maken op bankrekening 1247 39 350 (Rabobank) t.n.v. Uitgeverij Dahlan te Lemmer. Verzendkosten zijn inbegrepen.

J. Zwaan.

Op zaterdag 27 september j.l. vierde VOMI Noord-Brabant West onder grote belangstelling (350 personen) het 12½-jarig jubileumfeest in zalencomplex 't Veerhuis' te Oud-Gastel, gemeente Halderberge.

12½-jarig jubileum VOMI Noord-Brabant West

Nadat de voorzitter allen had verwelkomd, werd 1 minuut stilte in acht genomen om de meer dan 6000 gevallen te herdenken, die gesneuveld zijn in het voormalig Oost-Indië en de sobats die gedurende het 12½-jarig bestaan zijn overleden.

Vervolgens sprak de heer Osterloh, burgemeester van de gemeente Halderberge. Hij onderstreepte op kernachtige wijze dit jubileum, dat gedenken en herdenken bij gelegenheden als deze extra aandacht genieten. Hij memoreerde daarbij dat op 11 oktober a.s. een Indiëmonument zou worden onthuld voor de 10 gevallen afkomstig uit Oud-Gastel en Stampersgat (zie elders dit nummer).

Tot slot feliciteerde hij VOMI Noord-Brabant West met dit jubileum. Aansluitend sprak de heer K. J. Orsel, vice-voorzitter VOMI-NL, die lof uitsprak voor de goede band met VOMI Noord-Brabant West. Hij wees erop dat de maatschappelijke en sociale band binnen de VOMI centraal staat. Tot slot feliciteerde ook hij VOMI Noord-Brabant West met dit jubileum.

Het gehele feestelijke gebeuren was strak ingekaderd in een vlotte programmering waaraan door de leiding strikt de hand werd gehouden. Een eresluut van alle aanwezigen aan hen die dit alles op perfecte wijze hebben gerealiseerd.

Het optreden van het smartlappenkoor "De Wiekert" uit Roosendaal heeft op ons een verfrissende vocale indruk achtergelaten.

Het duo Amalia en Jan Frederik uit Amsterdam gaf een parodie van Indische liederen en bekende evergreens, die herinneringen uit de troeptijd onder de aandacht brachten. Het culinair gebeuren verdient alle lof, zowel de presentatie, menukeuze als de vlotte afhandeling er van.

Tot slot werd er een collecte gehouden voor de Stichting Vrienden van het monument Roermond, dat een bedrag van ruim twee honderd Euro opbracht.

Als we een eindbalans opmaken van het totale feestelijke gebeuren, is het bestuur van VOMI Noord-Brabant West er met de vele vrijwilligers vol-

ledig in geslaagd om van dit jubileum een VOMI-familiefeest te maken waaraan we zeer prettige herinneringen overhouden. We zien uit naar het 15-jarig jubileum in 2006.

Namens de aanwezige sobats,
Jac. De Bruijn (secr.)

Gezellig samenzijn tijdens het jubileumfeestijn.

Op zoek naar

De heer A. Nijmeijer is op zoek naar vrienden / kennissen van Sergeant Grenadier Wim P.H. Nijmeijer, vertrokken met het O.V.W. bataljon 2-9 R.I., vermoedelijk verdeeld over 1, 2 of 3-15 R.I. Vertrokken uit Nederland 3-4-1946 naar Engeland, op 1-6-1946 met de "Kota Agoeng" van Engeland naar Batavia, aangekomen op 3-7-1946. Reacties en/of informatie gaarne doorgeven aan de broer, dhr. A. Nijmeijer, Mellis Stokelaan 2496 E, 2541 GS te Den Haag. Tel. 070-8901129

Mevr. Hoogeboom is op zoek naar iemand, die belang heeft bij alle verschenen nummers van "Sobat", d.w.z. vanaf Nr. 1 t/m Nr. 92. Info: Mevr. Hoogeboom, Canadezenlaan 170, 8923 AA te Leeuwarden. Tel. 958-265047.

SOBAT

Verenigingsnieuws

Canada (25/0)

Canada
Secr. G. Lodder
303-72 Woodlawn Rd. E.
L8V 1J5 Canada

Picknick in Jarvis

Op 10 september werd in Jarvis, ten huize van Theo Dijkstra, een picknick gehouden voor de leden van district 2.

Bij deze gelegenheid waren, behalve een aantal leden en hun dames, ook het bijna vollallige bestuur van VOMI Canada aanwezig. Tevens was de secretaris van VOMI Noord-Brabant Oost met zijn echtgenote van de partij. Zij konden persoonlijk aanschouwen hoe onze overzeese vrienden een bijeenkomst houden. Het werd, zoals gewoonlijk, weer een gezellige dag. Ieder had zijn eigen tuinstoel meegebracht en voor de Hollandse gasten waren uiteraard ook stoelen gereserveerd. Tegen betaling kon gebruik worden

gemaakt van een, door een cateringsbedrijf bereide, maaltijd, terwijl de gastvrouw voor koffie, lekkere hapjes en dessert had gezorgd. Een rondleiding over het terrein van de boerderij van Theo Dijkstra stond ook op het programma. Een zeer geslaagde dag en hulde aan het echtpaar Dijkstra. In diezelfde week vond in Canada nog een VOMI-picknick plaats; een verslag daarvan zal in het februari nummer verschijnen.

Jaarvergadering

Op woensdag 15 oktober vond onze jaarvergadering plaats in het gebouw van de Canadese Reformed Church, enkele kilometers ten oosten van Guelph, Ont. Er waren ca. 100 personen aanwezig. Gezien het nogal stormachtige weer was deze opkomst zeer bevredigend. Het zakelijke gedeelte nam ongeveer 75 minuten in beslag. Het had als hoogtepunt het aftreden van de voorzitter Bill Wiersma, die na 10 jaar voorzitterschap de "hamer" overdroeg aan Gerry van de Wetering. De jaarlijkse rapporten van secretaris en penningmeester werden voorgelezen en besproken. De acties van

Picknick in Jarvis

het bestuur in het afgelopen jaar werden goedgekeurd. Daarna kreeg de nieuw gekozen voorzitter de gelegenheid om een woordje tot de aanwezigen te richten.

Gerry heeft veel "jongens" naar Indië zien gaan en terugkomen; zelf diende hij bij de Kon. Marine, tijdens het conflict in Ned. Nieuw-Guinea.

Het bestuur sprak de hoop uit nog vele jaren in goede harmonie te kunnen doorgaan.

Na een voortreffelijke maaltijd, met muziek opgeluisterd door sobat Fred Steen die zijn orgeltje had meegebracht, was er volop gelegenheid om "bij" te praten, terwijl er ook door de aanwezigen werd gezongen onder leiding van Gerry Kabbes. Zijn vrouw Alice begeleidde ons op de vleugel. Er werd een mengsel van Nederlandse en Canadese liedjes gezongen. Het deed de aanwezigen goed om deze dag weer bij elkaar te zijn.

De dag werd, op de gebruikelijke manier, besloten met het zingen van het Wilhelmus en het Canadese Volkslied.

G. Lodder

Drenthe/Groningen

Secr. J. Plat

Sassenbergen 71

9531 GW Borger

Tel. 0599-235666

E-mail: jplat476@freeler.nl

Uren, dagen, maanden, jaren, Vliegen als een schaduw heen Wanneer u dit leest, zit u al weer met de laatst verschijnende "Sobat" van 2003 in uw handen. Zo mijmerend kom je tot de ontdekking dat een jaar toch ook zo maar weer voorbij is. Achteromkijkend is er weer veel gebeurd. In VOMI verband hebben we weer mooie dagen meegemaakt. De jaarvergadering, de bijeenkomsten binnen de afdelingen en niet te vergeten de veteranendagen in de kazernes van Havelte en Assen.

Er zijn reizen georganiseerd en het veteranencafé in Assen is van start gegaan. Voor "elk wat wils" binnen onze vereniging, zouden we zeggen, en van alles is door u dankbaar gebruik gemaakt. Als bestuurder kun je daar alleen maar blij mee zijn. Het geeft weer de moed en de spirit om vol élan de drempel naar 2004 over te stappen.

Ook nare en droevige berichten heb-

ben ons bereikt. De stroom van overlijdens-berichten is weer groter en de lijst langer geworden.

Met gepaste eerbied willen we ook daar even bij stilstaan en hun die het aangaat, sterkte en alle goeds toewensen en om toch maar, ondanks de moeilijke dagen die nog zullen komen deze maand, te proberen het dagelijkse leven weer op te pakken en verder te gaan.

De jaren gaan tellen. Het zal voor velen onder ons steeds moeilijker worden om de mobiliteit gaande te houden. Laten we toch maar met elkaar proberen van 2004 een goed VOMI-jaar te maken en als het even kan elkaar zo veel mogelijk tot steun te zijn.

In het verre Indië konden we van alle kanten op elkaar rekenen. Ook nu moet dit toch kunnen.

Bestuur VOMI Drenthe/Groningen en alle bestuurders van de afdelingen wensen u en de uwen prettige en gezegende Kerstdagen, voor de jaarwisseling een voorspoedig 2004 met nog heel veel gezondheid voor u en uw gezin.

Ziezo, we hebben de stap al gezet naar 2004 en laten we nu maar even kijken wat er allemaal in de maand januari staat te gebeuren.

Januari gaat een drukke maand worden, want alle afdelingen gaan de traditionele nieuwjaarsvisites organiseren. Altijd erg gezellig. De Drentse "kniepertjes en rolletjes" zijn dan bij heel veel bestuurders thuis gebakken en gaan de tafels sieren. Voor zover we kunnen nagaan komen de "boerenjongens" hier en daar het gezellig bijeenzijn nog versterken. Overal is wel voor wat vermaak gezorgd of wordt er een gezellig potje bingo gespeeld. Daarom even de data noteren en met uw vrienden en kennissen afspraken maken over het met elkaar meelijden.

7 januari 2004: De afd. Meppel komt bijeen in de gezellige zaal "An de Brink" in Havelte.

8 januari 2004: De afd. Hoogeveen staat in de startblokken om u te verwelkomen in "Ons Dorpshuis" in Stuifzand.

14 januari 2004: De afdeling Assen verwelkomt u graag in zalencentrum "De Aanleg" in Deurze.

15 januari 2004: De afdeling Z.O. Drenthe staat klaar om hetzelfde te doen in café-restaurant "Cornelis" in Dalen.

U weet het toch nog wel? Overal hartelijk welkom. Om de kosten wat te drukken wordt er altijd overal een loterijje gehouden. Een vriendelijk verzoek, wilt u een prijsje

meenemen voor dit doel?

Verzuimt u vooral niet om uw afdelingsbestuurders suggesties te doen voor de te houden bijeenkomsten in de toekomst. Mochten er onder uw vrienden en kennissen mensen zijn die om de één of andere reden best een bezoekje zouden mogen ontvangen van de sociale contactman/vrouw, moet u dit vooral eveneens niet vergeten door te geven. Ook in het jaar 2004 wil men u graag zo veel mogelijk ten dienste zijn met de sociale contacten.

J Plat

Friesland

Secr. Drostlaan 68

Tel. 0527-616717

E-mail: h.j.leeman@hccnet.nl

Helaas hebben we op 9 september J.L. afscheid moeten nemen van onze voorzitter en sobat Klaas Swart. U hebt dit in de vorige "Sobat" kunnen lezen. Sinds de oprichting heb ik samen met hem in het bestuur gezeten en ik weet van nabij dat hij heel veel voor VOMI Friesland heeft gedaan. Vooral het contact met de gemeentebesturen en de daaruit voortvloeiende gezellige bijeenkomsten was het idee van Klaas en samen met het bestuur heeft hij daar uitvoering aan gegeven. We zullen hem missen, maar het werk waarin zijn hart lag, voortzetten. Wij als bestuur zullen het zonder hem moeten doen, want de VOMI blijft bestaan totdat de laatste man het licht uit doet.

In onze laatste bestuursvergadering is besloten dat Hans Blom de voorzittershamer overneemt. Ype Terpstra wordt vice-voorzitter en Henk Moorlag wordt notulist. De rest van de functies blijven zoals die waren. In de brief die u ontvangt met de acceptgiro (omstreeks de jaarwisseling) staat een compleet overzicht van het bestuur.

Bijeenkomsten

Op 10 september waren we te gast bij de gemeente Wûnseradiel. Nadat we bij binnenkomst in het sfeervolle gemeentehuis te Witmarsum waren ontvangen met koffie, konden we plaatsnemen in de mooie oude trouwzaal, waar burgemeester Piersma ons verwelkomde. Het bleek dat diverse sobats nog in deze

zaal getrouwd waren, een weerzien dus na zo'n vijftig jaar.

Hans Blom voerde daarna het woord namens VOMI Friesland, waarna een video-film werd vertoond van de gemeente Wûnseradiel, voor velen een herinnering uit vroegere jaren. In de pauze die werd doorgebracht in de kantine was onder het genot van een hapje en een drankje tijd voor onderling contact. De middag werd afgesloten met vertoning van de film "Wij werden geroepen". Als herinnering werd een cd aangeboden van een uniek concert van Reboeije, gehouden ter gelegenheid van de in gebruikneming van de nieuwe uitbreiding van het gemeentehuis. Een uniek exemplaar dat niet in de winkel te koop is. Al met al weer een geslaagde middag voor de veteranen.

Op 11 september was er weer de jaarlijkse weduwenmiddag op de vliegbasis. De animo was dermate groot dat we bang waren dat er een aantal dames teleurgesteld zouden moeten worden. Gelukkig was het dat er door een aantal afzeggingen geen teleurstellingen nodig waren. Door bezuinigingen bij Defensie zijn we gebonden aan een maximum aantal deelnemers. Hans Blom had het ook dit jaar weer voortreffelijk en geheel alleen geregeld en de dames waren na afloop dan ook zeer tevreden.

Als aanvulling van de middag vertelde mev. Joke Keizer van haar reis naar Siberië aan de hand van dia's, een verhaal waarvan we hebben genoten. De middag werd besloten met een diner in de onderofficiersmess, verzorgd door het personeel van de basis, waarvoor hulde!

Tenslotte

Al weer is er bijna een jaar verstreken. Er is veel gebeurd in dit afgelopen jaar. Van verschillende sobats moesten we afscheid nemen door overlijden, maar daarentegen hebben zich ook weer nieuwe leden aangemeld. We hopen dat het komende jaar ons geluk, maar vooral gezondheid zal brengen en dat wensen wij u allen toe.

Henk Leeman

Limburg

Secr. Theo Maas
Puccinplein 7
6371 LV Landgraaf
Tel. 045-5327394

Herdenking Roermond

De jaarlijkse herdenking in Roermond, dit jaar op zaterdag 6 september, was weer een geweldige gebeurtenis, waaraan VOMI Limburg, zoals gebruikelijk, met veel inzet haar steentje heeft bijgedragen. Dank aan allen die zich ieder jaar weer beschikbaar stellen om hieraan mee te werken. Wij hopen dat we zolang onze gezondheid het toelaat dit nog kunnen blijven doen.

Bijeenkomst Echt

Op dinsdag 23 september hadden we onze jaarlijkse ontmoeting in het "Broen Café" in Echt. Zoals altijd een goed bezochte, maar dit keer een zeer goed bezochte bijeenkomst, waar we ook veel dames mochten begroeten. Voor de pauze werden enkele actuele problemen besproken. Hieraan werd door de aanwezigen druk en vol belangstelling deel genomen.

Na de pauze was men, onder het genot van een hartig hapje, gezellig bij elkaar en vond de gebruikelijke verloting plaats.

We hopen dat we in de "KOESTAL" in Kessel op dinsdag 4 november dezelfde sfeer aantreffen. Dan is voor ons, wat dat betreft, het jaar 2003 geslaagd.

Leden

Zijn er in uw kennissenkring of omgeving nog sobats die geen lid zijn van de VOMI, dan zouden we nogmaals willen verzoeken een poging te doen om hen te bewegen toe te treden tot onze organisatie. We weten allen uit ons verleden in Indië "Eendracht maakt macht". Hoe meer zielen, hoe meer vreugde.

Zieken

We vragen om ons te melden als er ergens onder onze leden ernstige zieken zijn, die op dit moment niet aan bijeenkomsten e.d. kunnen deelnemen.

Samenwerking

Wij weten dat er leden zijn die ook lid zijn van de Bond van Wapenbroeders (B.v.W.). Graag zouden we zien dat deze leden dit aan ons kenbaar gingen maken. Dit om

de voorgenomen samenwerking te intensiveren en beter te kunnen coördineren.

Dit kunt u schriftelijk of telefonisch doen. Onze adressen en telefoonnummers zijn bij u bekend.

Monument slachtoffers Vredesoperaties

Op vrijdag 24 oktober waren we als genodigden aanwezig bij de onthulling van het monument voor de militaire slachtoffers van de vredesacties sinds 1950.

Hierbij waren nabestaanden, dienst-kameraden en jonge en oude veteranen aanwezig. Er werden enkele toespraken gehouden door o.a. dhr. Dekker, veteraan van Srebrenica en mev. Van Rijn, moeder van een soldaat, die 24 jaar geleden in Libanon om het leven kwam. Dit was een zeer aangrijpend verhaal. Daarna sprak de Staatssecretaris van Defensie, dhr. Van der Knaap, die vervolgens samen met de vorige sprekers het monument onthulde. Het park in Roermond is nu een monument voor alle gesneuvelde militairen vanaf 1945.

Programma 2004

Het programma voor het volgend (schrikkeljaar) jaar 2004 doen wij u uiteraard tijdig toekomen.

Th. Maas

Noord Brabant Oost

Secr. J. v.d. Ham
5056 EC Berkel Enschoot
Tel. 015-5400380/Fax 015-5400381
E-mail: vomi.nbo@veteranen.nl

Herdenking Veghel

Op 27 augustus 2003 kwamen de Veghelse veteranen bijeen bij het monument van hun gesneuvelden. Het werd door de talrijke aanwezigen ervaren als een eenvoudige maar waardige herdenking.

Het monument in Veghel

Onze voorzitter was gevraagd daarbij ook een toespraak te houden. Nadien werd in een nabijgelegen wijkcentrum de herdenking voortgezet, waarbij door de wethouder een toespraak werd gehouden en de contacten in veteranensfeer werden voortgezet.

Bijeenkomst in Uden

Op 4 september hielden wij een bijeenkomst in de zaal van "Market Place" en de zaal stroomde binnen de kortste keren vol. Er waren, naast de veel bekende gezichten, ook weer andere belangstellenden, waarvan er zich een zestal als lid opgaven om de geleerden weer aan te vullen. Onder de nieuwe leden was een 86-jarige dame, die bij de Marva had gediend. Zij vond het wel jammer, dat ze geen oud-collega's had getroffen.

Op 6 september troffen we in Roermond gelukkig nog een Marva uit Uden aan, die op de contactmiddag verhinderd was, maar zij gaf zich alsnog als VOMI-lid op.

Onthulling monument Oss

Op de avond van de Osse bevrijdingsdag werd in de Prof. Regoutstr. het monument, gewijd aan de burger- en militaire oorlogsslachtoffers, onthuld. Aanvankelijk zou deze onthulling uitgesteld worden, omdat het monument nog niet geheel compleet was. Drie van de zeven panelen met o.a. teksten van schoolkinderen ontbraken nog en ook de financiën daarvoor, ten bedrage van 8.000 Euro, waren nog niet rond. Na afloop werd echter de verheugende mededeling gedaan, dat het ontbrekende bedrag er nu toch was gekomen.

Het onthulde monument in Oss.

Het aantal vermelde gesneuvelde militairen 1940-1945 bedraagt 9, verzetsstrijders 11 en Indië-militairen 12. Geen gering offer van de Osse gemeenschap uit die tijd. Ons bestuur was er met onze, uit Oss afkomstige, penningmeester en

de voorzitter, die tevens een toespraak hield.

Na afloop was er nog een gezellig samenzijn in een nabijgelegen wijkgebouw. Onze waardering gaat uit naar de mensen van de Stichting ter Oprichting van het Monument Vrijheid-Verdraagzaamheid-Vrede, die de kar toch maar moesten trekken. Zij kunnen trots zijn op dit monument, dat zeker zijn plaats zal vinden in de Osse gemeenschap, ondanks het feit dat 's nachts de bloemstukken bleken te zijn gestolen en de bloemperken vernield. Sommigen hebben toch echt geen Normen en Waarden.

Bijeenkomst in Oirschot

Op 26 september hielden we weer eens een bijeenkomst in een kleinere gemeente. We hadden in zaal "Het Vrijthof" een goede locatie gevonden. Het was een schot in de roos, want de opkomst was boven verwachting groot en het werd een geslaagde bijeenkomst, waarbij we ook weer enkele nieuwe leden konden inschrijven. Het besef dat de opvallende plaatsen ingenomen moeten worden, is gelukkig toch duidelijk aanwezig. Gerrit Vink van het Veteraneninstituut kon ook deze middag weer een aantal mensen van dienst zijn met de "reparatie" van het Veteraneninsigne.

Op deze manier doen ze het in Oirschot.

Onthulling Straatnamen

In Hilvarenbeek werden op 30 september straatnamen onthuld van 2 personen uit het verzet en 3 militairen.

Het Gebroeders Aartspad is genoemd naar Jan Aarts, die in 1940 in Middelburg sneuvelde en zijn broer Jac., die als KNIL-militair (sergt. Radlotel.) in 1943 in het Jappenkamp bij de Birmaspoorweg om het leven kwam.

Naar Jan Wolfs (5-11 RI) werd eveneens een pad genoemd. Hij sneuvelde in 1949 in Tandjoeng Poera.

Onthulling van het Jan Wolfspad

Bij de onthulling van het Jan Wolfspad werd gesproken door de Oud-Compagniescdt., en Bataljonscdt. (en VOMI-lid) J. van Kerkoerle.

Draaginsigne Gewonden

Op 29 augustus werd, tijdens de receptie van zijn 50-jarig huwelijksfeest, het Draaginsigne Gewonden uitgereikt aan Kees Hoogers uit Eersel, welke uitreiking geschiedde door de loco-burgemeester van Eersel.

Namens de Stichting Oud-Indiëstrijders Eersel werd ook het woord gevoerd door de heer Van Aalst, voorzitter van genoemde stichting

J. van der Ham

Noord Brabant West

Secr. J.A. de Bruijn
Schuivenoord 89
4707 XN Roosendaal
Tel. 0165-551214
E-mail: j.de.bruijn@home.nl

Bijeenkomsten Prinsenbeek en Zevenbergen

In de maand september en oktober j.l. zijn deze bijeenkomsten bijgewoond door totaal 190 personen, waarvan 44 dames. Zoals vanouds was er weer een gezellige sfeer, die ondersteund werd door de loterijen en versnaperingen.

Deelnamen herdenkingen

Op maandag 27 oktober jl. is er door een delegatie van onze sobats

deelgenomen aan de jaarlijkse herdenkingen van de bevrijding van Bergen op Zoom. Daar werden namens onze vereniging bij het verzetmonument op het Thallaplein bloemen gelegd. Aansluitend werd er ook deelgenomen aan de herdenkingen op de Canadese- en Britse begraafplaats.

Overzicht bijeenkomsten voorjaar 2004

Woensdag 21 januari, zaal Rozenoord, Beukenlaan 14 te Bergen op Zoom.
Woensdag 11 februari, Zaal Markzicht, Markt 10 te Prinsenbeek.
Dinsdag 16 maart, Zaal Aarts, Stationsstr. 37 te Zevenbergen.
Dinsdag 25 mei, Zaal Kerkzicht, O.L. Vrouwstr. 110 te Zegge.
Aanvang alle bijeenkomsten: 13.30 uur.

Nieuwjaarsbrief

In het begin van het nieuwe jaar zult u allen onze nieuwjaarsbrief ontvangen, met de geplande activiteiten voor het nieuwe jaar. Tevens is hierbij ingesloten de Euro-acceptgiro voor de contributie voor het jaar 2004. Wij verzoeken u vriendelijk deze euro-acceptgiro zo spoedig mogelijk verder in te vullen en te verzenden. Bij voorbaat onze dank.

Nieuwjaarsbijeenkomst 2004

Op dinsdag 6 januari 2004 houden wij onze nieuwjaarsbijeenkomst in de zaal van onze sobat Aarts, Stationsstr. 37 te Zevenbergen. Aanvang: 13.30 uur. Noteer deze datum alvast in uw agenda.!!
Voorts maakt het bestuur van deze gelegenheid gebruik alle leden en hun partners een prettig Kerstfeest, een goed en vooral een gezond 2004 toe te wensen.

Jac de Bruijn

Noord Holland

Secr. Ad. Bouterse
Lindenlaan 110
1741 TX Schagen
Tel. 0224-215621
E-mail: ad.bouterse@12move.nl

Regio bijeenkomsten

Op maandag 20 oktober kwamen we bijeen in Heemskerk. Ca. 75 personen hadden aan onze oproep gehoor gegeven. Na een minuut stil-

te in acht te hebben genomen voor de ons ontvallen kameraden volgde een gedachteswisseling tussen bestuur en leden.

Tijdens dit gesprek kwam het voorstellen van de Minister van Defensie aan de orde, waarbij hij de toch al geringe faciliteiten voor de veteranen wil minimaliseren door ons de twee vrij vervoerbewijzen af te nemen. Spontaan kwam er een voorstel uit de zaal een brief naar de Minister te zenden met een kopie aan de fractievoorzitters in de Tweede Kamer. De voorzitter belastte zich met het schrijven van die brief, waarna door de aanwezigen een handtekening werd geplaatst.

Na de soep met broodjes vond een verloting plaats, waarna een film werd vertoond over het onthullen van het monument in Beverwijk en de jaarlijkse herdenking bij dat monument. De film maakte duidelijk welke grote hindernissen de sobats Henk van Bugnum, Dirk Pletting en Gerard Groen ondervonden om het monument geplaatst te krijgen onder de maximale tegenwerking van de gemeente Beverwijk. De wethouder Koos Mak mocht uitsluitend spreken op persoonlijke titel, wat deze wethouder dan ook deed. De wethouder overleed helaas kort na het tot stand komen van het monument. Dirk Pletting overleed dit voorjaar. Na het vertonen van de film bleven de sobats met hun partners nog een uurtje voor een gezellig contact.

De muzikale omtijsting werd verzorgd door Benny Rumahlewang en Eric Winterkamp. Om ca. 16.00 uur spoedde een ieder zich tevreden huiswaarts. Als u dit leest is de bijeenkomst van 24 november in de kantine van "Rhoda" in Amsterdam al weer achter de rug. Rest nog de bijeenkomst in Schagen op woensdag 3 maart 2004.

Bijeenkomst Schagen

In verband met de krokusvakantie zal deze bijeenkomst niet op maandag 1 maart 2004, doch op woensdag 3 maart 2004 in de "Spartahal" in Schagen worden gehouden. Het programma tot 14.15 uur is gelijk aan de vorige bijeenkomsten. In plaats van een film stellen we onze sobats in de gelegenheid een uurtje te kegelen.

Bestuur

Het bestuur heeft het volgende rooster van afreden vastgesteld. 2004 aftredend Eb Pereboom en

Machiel Dijkhuizen
2005 aftredend Ad Bouterse en Leo Kansen
2006 aftredend Leo van Maris, Cor van Vliet en Jaap Zwaan.

In memoriam

Op 25 augustus 2003 overleed onze vroegere voorzitter Nicolaas Jan Kuyt. Hij werd op 28 augustus in Krommenie begraven. Uw voorzitter en Han Harmsen waren daarbij aanwezig. Nico werd ca. anderhalf jaar geleden getroffen door een herseninfarct, waardoor hij noodgedwongen zijn werkzaamheden voor VOMI Noord-Holland moest beëindigen. Ik heb het voorrecht gehad om enkele jaren samen met hem VOMI Noord-Holland te mogen besturen. Wij verliezen in hem een goede sobat en een mild mens.

Overlijdensberichten

Wij verzoeken onze leden zoveel mogelijk bekendheid te geven dat bij overlijden van een sobat het bericht dient te worden doorgegeven aan onze secretaris Ad Bouterse, Lindenlaan 110, 1741 TX te Schagen.

E. Pereboom

Overijssel

Secr. H. Vos
Dr. v.d. Zandstr. 57
7545 EJ Enschede
Tel. 053-4313859

Met een goede secretaris valt of staat een vereniging. Dit ondervinden wij nu onze secretaris ziek is en wij Henry Vos node missen. Het was onze secretaris niet gebeurd om de data van onze soosmiddagen onvermeld te laten in ons blad "Sobat" j.l. Hiervoor onze excuses. In oktober heeft u een brief ontvangen met daarin alle data van de VOMI middagen. Noteert u deze data in uw agenda en zo mogelijk op uw kalender, zodat u ze niet kunt vergeten.

Als u nog een prijsje heeft voor de verloting, zijn wij u zeer erkentelijk. Brengt u ook eens een oude sobat mee (een jonge mag ook) naar onze bijeenkomsten, mogelijk wordt het een nieuw lid. Ook op de bijeenkomsten van de Bond van Wapenbroeders bent u van harte welkom en wordt u met warmte ontvangen. De data van hun middagen worden u zo spoedig mogelijk bekend gemaakt.

Als voorzitter heb je eigenlijk maar een lui leventje, je delegeert en controleert en verder niets.

O ja, je gaat naar een zieke sobat, soms naar 4 of 5 vergaderingen in de maand en op bezoek bij je zustervereniging "De Wapenbroeders" (lekker klinkt dat hé, zustervereniging en wapenbroeders). En daarnaast nog schrijven in ons aller tijdschrift.

Op 15 september j.l. is aan sobat Berend Jan van der Steeg, lid van onze vereniging, het Veteraneninsigne uitgereikt op verzoek van zijn echtgenote. Berend Jan was OVW-er bij het korps Mariniers en wordt sinds lange tijd verpleegd in het "Isala" verpleeg- en revalidatiecentrum. Met een afvaardiging van de VOMI en het COM hebben wij hem bezocht. We werden door mevrouw Van der Steeg en het verplegend personeel hartelijk ontvangen. Voor Berend Jan was het een blijde verrassing, hij was zichtbaar ontroerd. Ieder heeft zijn speld per post ontvangen maar in dit geval wilden wij een uitzondering maken, mede gelet op de omstandigheden en zijn leeftijd. Langs deze weg nogmaals van harte beterschap en sterkte gewenst van ons allen.

Donderdag 23 oktober waren wij uitgenodigd op het stadhuis van Enschede, waaraan sobat C. Boodt het Draaginsigne Gewonden werd uitgereikt. Bij deze plechtigheid waren tevens vertegenwoordigd de leden van de sociale commissie, de heren N. v.d. Gragt en J. Oldenbeuving. De ontvangst was prettig en goed verzorgd. In de volgende "Sobat" hoop ik daarop terug te komen, zo mogelijk met foto's. Onze felicitaties voor die erkenning willen wij u nu reeds doen toekomen.

Wanneer u dit leest, zijn wij al weer in de maand december, de sluitingsmaand van het jaar 2003 (Wat gaat de tijd vlug). Veel is er gebeurd, lief en leed is over ons allen gekomen. Ik wens, mede namens het bestuur, u allen sterkte toe in deze bijzondere maand, waarin het verlies van een geliefde toch wel hard tot ons doordringt. Ik hoop dat onze Schepper, wiens geboorte wij in deze maand gedenken, u in sterkte en kracht bijstaat. Ook voor de zieken onder ons wensen wij van harte beterschap en een voorspoedig herstel toe. Voorts wenst het bestuur voor u allen hele fijne Kerstdagen en een voorspoedig Nieuwjaar.

Rest mij om mijn medewerkers in het bestuur te danken voor hun werk en inzet voor onze VOMI.

A.W. Scholten (voorz.)

Rivierenland/Oost Gelderland

Secr. Th.J. Koning
Leeuwegrootstede 30
5431 XS Cuyk
Tel. 0485-322213

Een terugblik

Als deze regels onder uw ogen komen, dan hebben we nog maar een paar dagen en dan nemen we afscheid van 2003. Voorgoed afscheid nemen is doorgaans pijnlijk, helaas hebben velen dat aan den lijve ondervonden: ruim 35 leden zijn dit jaar van ons heengegaan. Laten we nog een moment bij die droevige gebeurtenis stilstaan en mogen de nabestaanden dit lot zo goed mogelijk dragen.

Het hoogtepunt in het afgelopen jaar was ongetwijfeld onze zoveelste grote reünie in de Oranjekazerne in Schaarsbergen. Een grote opkomst, een goed programma, een redelijke maaltijd (kan altijd beter), een bijna afgeblazen loterij door het ingrijpen van de kazerne, doch die toch succesvol verliep door het bijspringen door Leen van Eijk, Fonds Sociale Zorg, met zijn uitgebreide assortiment. Wie er niet was, heeft veel gemist, zoals onder andere de voordracht door Drs. Staat van het KTOOM Bronbeek.

De regiobijeenkomsten werden redelijk bezocht en voorzien nog steeds in een behoefte. De onderlinge band tussen de leden is sterk. Dat blijkt temeer als er van een relatief kleine groep toch weer een deelnemer uitvalt.

Het bestuur onderging een kleine verschuiving. Theo Koning, die alweer geruime tijd waarnemend voorzitter en secretaris was, gaf de voorzitterhamer over aan André Ebben. Er is daardoor een betere werkverdeling tot stand gebracht, waardoor het schip drijvende gehouden kan worden door een 4-koppig stel.

In Geldermalsen heeft de telefoon niet stilgestaan na de publicatie van het artikeltje in de "Sobat" van augustus j.l., pag. 24. Uiteindelijk

heeft het college van B & W schriftelijk de motivatie gegeven van hun weigering een gedenkteken te plaatsen voor de gesneuvelde sobats. Inmiddels werd veel druk uitgeoefend, onder meer door Lt. Kol. b.d. van de Kon. Luchtmacht, die door één onzer leden was ingelicht. Ook Anton P. de Graaff was door ons artikeltje dermate getroffen, dat hij in zijn eerstvolgende boek, dat begin 2004 uitkomt, daar aandacht aan zal schenken. Van de verdere ontwikkeling zullen we in deze kolommen verslag doen.

Geheel anders ging het in Duiven, vlak bij Arnhem. Voor een verslag zie elders in deze "Sobat".

En dan staan we nu op de drempel van een nieuw jaar, 2004. Wat dat jaar zal brengen is nog een groot vraagteken. We zijn op de hoogte gesteld dat we in principe weer een reünie mogen houden in de Oranjekazerne in mei a.s. Condities van faciliteiten zijn nog niet bekend, daarover krijgen we in de loop van januari een opgave, zomede ook over een datum. Teneinde in dat komend overleg zo concreet mogelijk te zijn, willen we vooraf weten op hoeveel deelnemers we in principe kunnen rekenen. Vandaar ook ons verzoek in onze november-brief voor een opgave. Mocht u dat vergeten zijn, wilt u ons dan nu laten weten of u in principe deelneemt. U krijgt dan, zodra alle bijzonderheden bekend zijn, nader bericht. Horen wij niets, dan gaan wij er vanuit dat u geen interesse heeft om de reünie bij te wonen. Deze "maatregel" hebben wij genomen in het kader van bezuiniging van zo'n 350 Euro aan porti, waar we dan leuke dingen op de reünie voor kunnen doen.

Tot slot wensen wij, het bestuur van VOMI ROG., u allen een goed uiteinde en een gelukkig en gezond nieuwjaar toe, samen met uw dierbaren.

Th.J. Koning

Utrecht en 't Gooi

Secr. A.J.B. Martens
Chico Mendesstr. 67
3573 AW Utrecht
Tel/Fax 030-2716895
E-mail: sobatam@veteranen.nl

Het is weer voorbij die mooie zomer, zoals een bekende song luidt. Het deed ons aan de tropen herinneren, maar nu gaan we de nachtschuit weer in. De feestdagen staan weer voor de deur en voor het kerstdiner hebben zich 120 personen gemeld en de hofmeester heeft voor een aantrekkelijk menu gezorgd, tenminste het ziet er op papier veel belovend uit.

Ook gaat onze aandacht uit naar de komende herdenking van de 52 omgekomen Utrechtse op de begraafplaats St. Barbara. Op 15 december 2003, aanvang 13.00 uur, hopen we op een grote opkomst. De datum voor de nieuwjaarsreceptie is nog niet bekend, we zijn nog in onderhandeling met de Kromhoutkazerne. U hoort z.s.m. van deze bijeenkomst. In de eerstvolgende bestuursvergadering hebben wij het Dagelijks Bestuur van de Wapenbroeders van het Gewest Utrecht uitgenodigd om zo eens te horen of we bepaalde activiteiten in de toekomst samen kunnen doen. We houden u op de hoogte. De sociale commissie heeft aan de weduwen een formulier gestuurd voor aanvragen van NS vrijvervoerbewijzen. Namens het gehele bestuur wensen wij u heerlijke en zinvolle feestdagen en vooral een gezond 2004.

Denkt u om de wijziging van het e-mail adres van uw secretaris.

A.J.B. Martens

De Veluwe

Secr. H.G. de Ruygt
Nieuw Haversleeg 27
6717 QZ Ede
Tel. 0318-690510

Nu de wintermaanden zijn begonnen, gaan ook onze activiteiten weer van start. Onze eerste bijeenkomst was al op 15 oktober j.l. op onze vaste stek, nl. het AMT te Stroe.

Het deed ons veel genoegen dat er een grote opkomst was (84 deelnemers), wat de gezelligheid ten goede kwam. Dit temeer door het optreden van de heer Te Riet, die in de huid trad van de legendarische Tom Manders (Doris).

Als je niet beter wist, zou je denken dat de echte "Doris" zich presenteerde. Hij vermaakte ons ± 30 minuten met zijn fantastische optreden. Hij kreeg dan ook veelvuldig de handen op elkaar en bij navraag bleek dat iedereen had genoten.

De middag werd vervolgens gevuld met een gezellig samenzijn, afgewisseld met een drankje en hapjes en aan het eind van deze middag nog een heerlijke grote loempia. Na de vele bedankjes aan het bestuur voor deze geslaagde middag vertrok een ieder hulswaarts.

Helaas ontvingen wij een kennisgeving van het overlijden van onze sobat P. Heijboer uit Ermelo. Onze Sociaal Medewerker heeft de crematie bijgewoond en een bloemstuk bezorgd met de laatste groet van de sobats van VOMI De Veluwe. Wij zullen hem missen, daar hij een trouw bezoeker was bij onze samenkomsten. Wij wensen de nabestaanden alle sterkte toe.

Als u dit verenigingsnieuws leest, is het ondertussen al december. Dat betekent dat de acceptgiro's u worden toegezonden. De contributie voor het jaar 2004 blijft 15.00 Euro. U wordt vriendelijk verzocht de bijdrage z.s.m. te voldoen. Het bestuur van VOMI De Veluwe wenst alle VOMI leden gezegende Kerstdagen en veel geluk en voorspoed in 2004.

H. v.d. Bospoort

Zeeland

Secr. J. Kloet
Laan van de Barbestein 8
4451 AH Heinkenszand
Tel. 0113-561738

West Zeeuws-Vlaanderen

Hier wordt op vrijdag 16 januari 2004 gestart met de eerste bijeenkomst in café "De vier Emmers" te Oostburg.

Oost Zeeuws-Vlaanderen

De eerste contactmiddag van het nieuwe seizoen is hier op woensdag 21 januari 2004. Hier wordt men verwacht in "De Molenhof" te Axel.

Walcheren

Voor deze regio is de eerste contactmiddag op donderdag 29 januari 2004 in "ons Huis" te Meliskerke.

Tholen

Hier wordt de contactmiddag op woensdag 4 februari 2004 gehouden in het partycentrum "Haestinghe" te Sint Maartensdijk.

Schouwen en Duiveland

Hier moet afgereisd worden naar

Burgh, waar in restaurant "De Molenberg" de regiobijeenkomst wordt gehouden op woensdag 11 februari 2004.

Zuid- en Noord-Beveland

Dit jaar wordt de regiobijeenkomst in hotel "Goes" te Goes gehouden op 18 februari 2004 in de Oosterscheldezaal.

Alle bijeenkomsten beginnen om 13.30 uur, zaal open om 13.00 uur. Parkeren is nergens een probleem. Voor de gezelligheid en om de kosten zo laag mogelijk te houden, wordt op elke bijeenkomst een verloting gehouden. Mocht u op uw regiobijeenkomst verhinderd zijn, u bent natuurlijk ook van harte welkom bij alle andere bijeenkomsten. Ook welkom zijn veteranen van een andere organisatie. Immers, hoe meer zielen, hoe meer vreugd. Nu wij binnenkort 2004 schrijven en met die gedachte wenst het bestuur u goede Kerstdagen en een voorspoedig en gelukkig nieuwjaar, waarbij de gezondheid wel het allerbelangrijkste is.

J. Kloet

Zuid Holland Noord

Secr. J.W. de Jong
Merellaan 247
3145 EJ Maassluis
Tel. 010-5927786
E-mail: juwjong@kabelfoon.nl

Het kalenderjaar 2003 loopt ten einde en het bestuur wenst haar leden gezellige Kerstdagen en een voorspoedig en gezond 2004 toe (Selamat Tahun Baru).

Terugblikkend op de afgelopen 10 maanden (uw secretaris schrijft dit eind oktober) is helaas weer een teruggang in het ledental te constateren. Op 1 januari 2003 waren er 1036 leden en eind oktober 2003 waren het er nog 1010 leden. In die periode ontvielen ons 36 sobats. Dat maakt weer duidelijk hoe kwetsbaar wij zijn op onze leeftijd. Het seizoen 2003/2004 begon op 26 september met een geslaagde dagtocht naar het Marshallmuseum in Zwijndrecht en de vliegbasis Soesterberg, waar van een uitstekende rijstmaaltijd werd genoten. Op 21 oktober hadden we onze eerste regiomiddag in Naaldwijk. Inmiddels zijn ook de middagen in Den Haag en Boskoop gepasseerd. Naaldwijk was zeer succesvol, mede

door de goede accommodatie, de opkomst van ca. 100 gasten, de geslaagde lezing over het werk van de Oorlogsgravenstichting en ten slotte, wat ook zeer belangrijk is, het boeken van 6 nieuwe leden.

In 2004 komen we op 24 februari in Zoetermeer in de kantine van de Schietvereniging aan de Voorweg bijeen en op 23 maart in Delft in het gebouw van de Drumband onder het viaduct Buitenwatersloot. Over de bijeenkomst van regio Leiden met de Bond van Wapenbroeders afd. Leiden, op 1 april, berichten wij u in het februari-nummer of in de voorjaarsbrief. Dit geldt ook voor de bijeenkomst in Roelofarendsveen.

In november heeft u de acceptgiro voor de contributie 2004 gekregen. Mocht u nog niet hebben betaald, dan doet onze penningmeester, Wim Topée een dringend beroep op u om dit alsnog spoedig te doen.

J.W. de Jong

Zuid Holland Zuid

Secr. a.i. D. Mennens
Lijsterlaan 12
3055 CH Rotterdam
Tel. 010-4188239
E-mail: d.mennens@zonnet.nl

Op 14 oktober hebben we een gezellige bijeenkomst georganiseerd in het Partycentrum "De Graaf" in Ridderkerk.

Voor de 150 aanwezigen hebben wij nu eens iets anders gepresenteerd: het ontstaan en de ontwikkeling van de Alblasserwaard vanaf het jaar 1450. De geschiedenis van veel oude zaken en waterwerken werden vakkundig toegelicht met beeld en geluid door Henk Herwijn. Hij heeft alle thans nog terug te vinden oude herkenningspunten tot leven gebracht.

In de pauze werden zoals gebruikelijk weer de loten verkocht en gingen later velen met de mooie prijzen naar huis.

Op 6 januari 2004 zal in partycentrum "De Graaf" te Ridderkerk vanaf 14.00 uur onze nieuwjaarsreceptie gehouden worden.

Het bestuur van VOMI Zuid-Holland Zuid wenst nu reeds alle lezers een goed en gezond 2004 toe.

D. Mennens (secr. a.i.)

Reünies

Staf W-Brigade

Op donderdag 22 april 2004 houdt de Staf W-Brigade haar jaarlijkse reünie in de Bernhardkazerne te Amersfoort.

Mocht u geen uitnodiging hebben ontvangen en u bent als oud brigade-sobat geïnteresseerd, geeft u dit dan tijdig op aan: J. Hooyen, Lindendaan 72, 1185 NB te Amstelveen. Tel. 020-6471265 (Liefs na 18.00 uur)

5e Esk. Paw. Reg. Huz. v. Boreel

Op 23 april 2004 is er een reünie in de Du Moulinkazerne te Soesterberg.

De bekende sobats krijgen een uitnodiging, maar er zijn nog steeds zwevende adressen.

Info: Reünie Comm. 5e Esk. PAW, Ben Koerselman, De Dennen 126, 1402 KM Bussum. Tel.: 035 - 601 62 76.

5-9 R.I. A-, B-, C-, D- en Ostcie

De volgende reünie zal worden gehouden op woensdag 15 september 2004 in de Joh. Postkazerne te Havelte.

Brieven volgen t.z.t.
Contact: A.W. van Drecht,
Tel: 0578 - 57 33 07.

4-3 R.I.

De 16e Bataljonsreünie van 4-3 R.I. is vastgesteld op vrijdag 26 maart 2004 en wordt gehouden in de Trip van Zoutlandkazerne te Breda.

In de tweede helft van januari 2004 ontvangen ex 4-3 R.I.-ers, waarvan het huidige adres en woonplaats bekend is, een schriftelijke uitnodiging en een programma.

Ex 4-3 R.I.-ers die geen bericht ontvangen hebben en deze 16e reünie willen bijwonen wordt verzocht contact op te nemen met het reüniecomité 4-3 R.I.

Info: H.C. Clasquin, Groenewaal 20, 3342 DD te H.I. Ambacht, tel. 078-6815849 of A.C. van Cadsand, Bijlokeplein 20, 4571 JJ te Axel, tel. 0115-562819.

4e Bataljon G.R.P.I.

25e reünie voldoende?

Op de 24e reünie van de 4e compagnie van het 4e bataljon Irene op 16-10-2003 in de Mauritskazerne te Ede werd afgesproken om op 15-

09-2004 de 25e en tevens de laatste bijeenkomst van dit onderdeel te houden, eveneens in de Mauritskazerne. Een laatste kans om elkaar nog te ontmoeten!

Noteer deze datum en kom!
Contactadressen: Mevr./Hottlinga, Ruijtersstr. 38, 1645 SC te Ursem, tel. 072-5022126 en J.N. Blom, Gerben Ypmastr. 13, 8723 CP te Koudum, tel. 0514-522107.

L.V.C. 1945-1950

De Lucht Verplegings Compagnie 1945 - 1950 houdt haar jaarlijkse reünie in de Kumpulan van Huize Bronbeek te Arnhem, op 17 april 2004 voor de 5e keer, dus de eerste lustrum. Voor degenen, die nog niet in het adressenbestand staan vermeld en wel belangstelling hebben en gediend hebben bij genoemde compagnie, worden verzocht contact op te nemen met dhr. G. Uildriks, Looftenstr. 1, 9425 RL te Hoogersmilde. Tel. 0592-459177 of met dhr. J.W. Bilderbeek, 0541-4200227.

Hr. Ms. "Woendi"

Alle oud-bemanningsleden van Hr. Ms. "Woendi" en de houten mijnnevigers Hr. Ms. "Voorne, Hr. Ms. "Overflakkee", Hr. Ms. "Tholen" en Hr. Ms. "Vleeland" en eventueel nog andere houten mijnnevigers, waarvan de naam mij ontschoten is, worden verzocht zich telefonisch aan te melden bij één der onderstaande adressen. Dit i.v.m. het organiseren van de derde reünie van genoemde schepen op vrijdag 26 maart 2004 in Forth Orthen te 's Hertogenbosch. Na aanmelding, s.v.p. voor eind januari, volgt de persoonlijke uitnodiging met alle gegevens en het dagprogramma. Aanmelding bij Jan Laurens, Meent 27, 4817 NP te Breda, tel. 076-5713037, of Ock van Loo, Anna van Burenstr. 8, tel. 0416-279817.

Gaarne uw bericht via e-mail: wjlaau@hetnet.nl of plaatsing zal geschieden.

Satoe Ampat (1-4 R.I.)

Op woensdag 24 maart 2004 wordt de 51e reünie van het OVW-bataljon 1-4 R.I. gehouden in de Frederikkazerne te Den Haag. Info: Freek Vlasblom, Segbroeklaan 494, 2565 DG te Den Haag, tel. 070-3606544.

Onderstaand declamatie werd op 7 september 2003
uitgesproken door de heer Jan Huyskens tijdens de
herdenking bij het Nationaal Indië-monument te
Roermond.

Declamatie Indiëmonument 2003

Gegroet allen, die op deze dag
op deze plaats willen zijn, om
in stand te houden en te memoreren
en om voor hen die nooit zijn teruggekeerd
ook na 55 jaar een diepbewogen
herdenkingsmacht te formeren.
Opdat niet vergeten wordt, dat als
het woord geen vrede brengen kan
en leiders achter groene tafels falen
het jonge mensen zijn, die op het slagveld
met hun leven gaan betalen.

Gegroet veteraan, ik zocht een betere naam
die niet als oud, versleten en als
spoedig vergeten wordt ervaren.
Ik zocht een naam die vitale vriendschap illustreert
en ons voor de toekomst leert
wat goed is te bewaren.
Jullie oudstrijders die geen roem
of verering voor jezelf zochten
en lang weinig respect ervaren mochten
hebben 's lands geweten wakker gehouden
en jarenlange miskenning aangevochten.

En zie, het resultaat van jullie strijd
een serieus veteranenbeleid.
Want hier naast ons eigen monument
verrijst een beeldenvorming
waarin de veteraan van toen en nu
de nawee van zijn strijd herkent.
Ook de blauwhelm van vandaag
gaat voor orde en voor vrede,
en levenslang dreunt in hem na
de machteloosheid
in Sebrenea... .

Wat kon je, moest je
en wat mocht je doen?
Je kreeg nog vele schoppen na,
terwijl je dacht iets goeds
te doen voor volk en land,
van Indonesia.
Helaas vonden velen daar hun graf
zes duizend in getal
hun zielechepes doolden rond
toddad hun naam hierachter op een zuil
een piek op eigen bodem vond.

En wat veteraan bleef over van jouw jeugd?
Gestolen werd die uit je leven
door Tweede-Oorlog- en Indiëtijd.
Het leek zo romantisch ver van huis
in koningwapenrok het vaderland te dienen.
al wist je niets van politiek beleid,

in die 'gordel van smaragd' met die mooie eilandnamen
java ... sumatra ... borneo ... celebes.
Ooit schreef de meester ze sierlijk op 't bord
zonder te beseffen dat we daar
in een bloedig avontuur werden gestort.

Vandaag oudstrijder wil je terug in de tijd
en ruik je de jungle weer vol van gevaren
en voel je al weer dat treurig verdriet.
Vandaag wil je pet en insignes dragen
en houdt in gedachten ochtend appèl
en telt wie dit jaar weer het leven liet.
Vandaag ben je ook weer op Menteng Pulo
en vuurt drie maal als saluut in de lucht
voor de vriend die rust in dat verre land.
En voor je naar huis gaat zoek je de zuil
en streelt weer de naam die in je handpalm brandt.

Dagen als vandaag, monumenten
zoals dit en mensen als u,
zullen altijd nodig zijn.
Jullie komen niet om iets te vieren
maar willen hier slechts samenzijn
gedeelde smart verzacht de pijn.
Hier wordt herdacht, gebeden en vergeven
hier zal ooit de oude vijand naast ons staan
en zullen wij samen hand in hand
in plaats van elkaar te blijven haten
gaan werken aan een vredesband.

Jullie monument kent geen oorlogssymbolen.
Geen kogels, granaten, geweer of kanon.
Slechts karbouwen die het water stromen laten
naar sawah's in de tropenzone
misschien een te idealistisch beeld
dat van dat land wordt weergegeven
maar toch vertelt het liefdevol
hoe Nederland democratie
ginds een kans had willen geven.

Op de drempel van de herfst
kleuren bomen hier rood
bevriest regen tot tranen
en kan men zich tussen
de zuilen van staal, hier
in het hiernamaals wanen.
Waar niet wordt gekeken
naar kleur, ras of stand.
Die zesduizend namen
vinden zich samen
gebeiteld in staal en in gods hand.

Jan Huyskens

Lijst nieuwe leden SOBAT

TITEL	NAAM	WOONPL	ONDERDEEL
DE HEER	AUGUSTINUS J.P.	NAALDWIJK	2-4 RI
DE HEER	BEER C.J.M. van	DEN HAAG	
DE HEER	BEER M. van der	WOUDRICHEM	Marbrig NNO
DE HEER	BOGAART T. v.d.	ODILIAPEEL	
Mevr.	BOSMAN - van LOBUZEN	ZWOLLE	
DE HEER	BROEKHUIS T.	BONTEBOK	928 LLaan
DE HEER	BULTHUIS J.	SNEEK	KM
Mevr.	COOLS -		
	van STRATEN F.C.M.H.	UDEN	MARVA
DE HEER	DAM J. van	JURIEGA	LTD
DE HEER	DENKER E	DIEREN	
DE HEER	DENKER EGON	NAALDWIJK	426 BI
DE HEER	DIKKE J.	ZWOLLE	
DE HEER	DOMMELEN H. VAN	VEGHEL	
DE HEER	DONK A.J. vd	BOXTEL	
DE HEER	DRIESSEN H.W.C.	ORSCHOT	
DE HEER	EMOND J.C.F.	RIDDERKERK	RM NNO
DE HEER	FOLKERTS J.S.	GIETEN	
DE HEER	POPPIA H.R.	HEERENVEEN	4-9 RI
DE HEER	FRANSEN J.A.	HEERENVEEN	4 GRPI
DE HEER	GOELEMA PW.	COEVORDEN	
DE HEER	GÜNTHARDT H.W.	MADE	
DE HEER	HABRANEN W.	ST. OEDENRODE	4-3 RI
DE HEER	HANERS A.A.C.	TILBURG	GVC 4
DE HEER	HECKENRATH V.M.	NISTELRODE	43 AVT
DE HEER	HEUVELEN J.J. van	HAAREN	5-4 RI
DE HEER	HELTJES J.W.	DIDAM	4-1 RI
DE HEER	HOOG A.E. van 't	BOURNALSEN	GRPI 7
DE HEER	LISSELSSTEIN I.	ORSCHOT	
DE HEER	JONKER G.J.W.	UDEN	RM
DE HEER	JOOSTEN J.J.	ELST OLD	OEME 8
DE HEER	KAANDORF C.J.	WITMARSUM	5-8 RI
MR.	KEMPEAAR GARY	CANADA	
DE HEER	KEMPER T.	UDEN	
DE HEER	KERVELING K.	SCHOONLOO	NNO
DE HEER	KORINGS G.J.	SON	5-6 RI
DE HEER	KOOPMANS S.	DE KNIFE	Marbrig
DE HEER	KOONMAN A.P.	RIDDERKERK	16 LOC
MR.	KOPPERS NATT	CANADA	5 GRG
DE HEER	KOUWENHOVE S. van	GORINCHEM	6-2 RI/402 BI
DE HEER	KRAMER G.	OUDEHORNE	1-43 RVA
DE HEER	KRIST S.	HEERENVEEN	5-9 RI
DE HEER	KUIK D.	ZWOLLE	
DE HEER	MARCELIS F.C.J.	EINDHOVEN	ZIBWA 42
DE HEER	MARTENS W.C.A.	TETERINGEN	
DE HEER	MEEMIS M.H.C.	HAAREN	1-3 RI
DE HEER	MEURS S.	DIEREN	VD 7 DD
DE HEER	MOUW C.	UDEN	
DE HEER	MUSTEN J.O.	WESSEM	TD
DE HEER	OCHTEND H. vd.	PAPENDRECHT	GRG
DE HEER	PENNINGK A.J.	DEN BOSCH	1-3 RI
DE HEER	PETERS J.E.C.	ELST OLD	GRG
DE HEER	PETERS M.J.	SOMEREN	4-11 RI
DE HEER	PHILIPSEN G.	VENRAY	5-2 RI
DE HEER	RAALMAKERS M.H.C.	EINDHOVEN	GRPI 4
MR.	RIEDSTRA RICHARD	CANADA	FR. BERNHARD KAPEL
MR.	ROSEBOOM GEERT	CANADA	
DE HEER	RUUGH J.H.M.	MADE	KM NNO 56863
DE HEER	SCHOPPEMA W.H.M.	UDEN	7 LLaan
DE HEER	SCHUIT J.	UTRECHT	3-5 RI
DE HEER	SEEDER D.H.	AMERSFOORT	
DE HEER	SNOO A. de	RIDDERKERK	RM
DE HEER	SPRANCKENIS H.L.J.	LIEROP	
DE HEER	SPRONSEN J.M. van	MONSTER	6 GRG
DE HEER	STAAIJ J.	ASSEN	MP
DE HEER	STAP W.F.A. vd.	H. V. HOLLAND	GRPI
DE HEER	STELS J.P.	HENSBOEK	
Mevr.	SWART - SOEFBOER H.	HALLUM	
DE HEER	USACHS J.A.	AMSTENRADE	8 RS
MR.	VANDERBRINK ANTONIE	CANADA	
MR.	VANSTRATEN ARIE	USA	
DE HEER	VEENSTRA K.	MANTOUM	35 AVT
DE HEER	VERPLOGEEN H.H.	ELST OLD	RS 5
DE HEER	VERSTEDEN P.	ORSCHOT	
Mevr.	VERWEGEN - v.d. BERG WA.	VEGHEL	
DE HEER	VUURBERG J.J.	NAALDWIJK	Llaan
DE HEER	VISSER A.I. De	ETTEN-LEUR	4-11 RI
DE HEER	VISSEK J. DE	NAALDWIJK	LTD
DE HEER	WERTS M.	WILBERTOORD	
DE HEER	WIERSEMA M.	ASSEN	
DE HEER	WILLEMS H.	ORSCHOT	
DE HEER	WILLENSSEN H.H.	ELST OLD	v HEUTZ (Korea)
DE HEER	WIKKEN C.J.	DORST	3-8 RI

Wageningen 5 mei 2004

De sobats die willen deelnemen aan het defilé in mei a.s. in Wageningen, worden verzocht zich vanaf nu reeds op te geven bij de secretaris van de VOMI vereniging in de provincie waar hij of zij woonachtig is. Dit kunt u nu doen onder vermelding van: Naam en adres, wel of niet met partner (i.v.m. lunchpakket), Wel of niet vrij vervoer (i.v.m. N.S. dagkaart), Wel of niet parkeerkaart (indien eigen vervoer). U ontvangt t.z.t. de benodigde instructies. Denkt u om het voorgeschreven tenue?

- Blauwe blazer met VOMI borstembleem.
- Zwarte baret met embleem.
- Wit overhemd.
- VOMI stropdas.
- Grijs broek.
- Zwarte schoenen met donkere sokken.
- Witte handschoenen.
- Model decoraties.

De H.H. verenigings-secretarissen worden verzocht hun opgave te richten aan de detachements commandant, dhr. F.J.T. Smoorenburg, Koedijk 2, 4413 RB te Krabbendijke, Tel. 0113-502005.

Boekenmarkt

Op zaterdag 31 januari 2004 organiseert het Koninklijk Tehuis voor Oud- Militairen en Musea (KTOMM) Bronbeek te Arnhem van 13.00 tot 16.00 uur een boekenmarkt in de congreszaal van Kumpulan. Het KTOMM Bronbeek tracht op deze wijze overcomplete boeken uit de collectie van zijn bibliotheek te verkopen. Het betreft fictie en non-fictie m.b.t. de geschiedenis van Nederlands-Indië en het KNIL. De opbrengst van de markt is bestemd voor uitbreiding van de bibliotheekcollectie van het KTOMM Bronbeek. Adres: Velperweg 147 te Arnhem. Website: www.bronbeek.nl

Vanuit het bestuur

Afschaffing vervoer

De afschaffing van de twee algemeen vervoerbewijzen voor de veteranen gaat niet door. De veteranen zullen hier blij mee zijn. Jammer is dat zonder enige vorm van overleg binnen veteranenland de Staatssecretaris wel het voornemen had dit emolument af te schaffen. Zowel de VOMI, het Veteranen Platform alsmede andere veteranenorganisaties hebben hier heftig tegen geprotesteerd. Gelukkig is de Staatssecretaris op zijn besluit teruggekomen. Wij gaan er vanuit dat bij een volgende bezuiniging die de veteranen aangaan eerst overleg gevoerd wordt met de veteranenorganisaties. De Staatssecretaris heeft toegezegd dat er een nieuwe nota Veteranenbeleid zal komen in 2004 en dat is dan een goede gelegenheid om gezamenlijk hierover te discussiëren.

Nationale Veteranendag

In 2005 wordt voor het eerst de Nationale Veteranendag gehouden en wel op 29 juni. Wij hopen dat deze dag zal worden gegoten in een vorm die een inhoud heeft die uitting geeft aan de gevoelens van de veteranen-respect en erkenning.

"Sobat" in gesproken vorm.

De redactie onderzoekt of leden met een leeshandicap en in het bezit van een eenvoudige cassette recorder op de hoogte willen blijven van de inhoud van "Sobat". Indien er voldoende belangstelling is voor een gesproken versie dan zullen wij proberen om dit te realiseren. Voor informatie kunt u zich wenden tot het secretariaat van de VOMI. Tel. 0180-611612.

De redactie van "Sobat" wenst de lezers, huisgenoten en allen die zich nauw verbonden voelen met de Vereniging Oud Militairen Indië- en Nieuw-Guineagangers Prettige Kerstdagen en een Voorspoedig, maar vooral Gezond 2004.

De redactie: K.J. Orsel, R. Grit en J. Zwaan.

SOCIALE COMMISSIE

aangesloten bij

Voorzitter
Victor C. Bridié
Van Nijenrodestraat
117
2597 RL Den Haag
tel./fax 070-3 28 05 32

Secretaris
W.P.J. Patist
Stellingenweg 104
8475 EJ Nijholtspade
tel. 0561-688772
mobiel 06-15100579
fax 0561-688349
E-mail:
wpatist@usa.net

Vice-voorzitter
Hans N. Blom
G. Ypmastraat 13
8723 CP Koudum
tel. 0514-522107
fax 0514-523404
mobiel 06-23109407

Notulist
Jan Bonte
Oude Rijksweg 458
7954 GD Rouveen
Tel. 0522-291471

stichting
veteranen
platform

SOCIAAL COMMISSARISSEN

Drenthe-Groningen
M.P. de Boer
Hooftweg 67
9626 AB Schildwolde
tel. 0598-42 23 89

Noord-Brabant-West
L. Looyen (amd)
Cameedijk 1
4706 EG Roesendaal
tel. 0165-56 05 46

Utrecht/t Gooi
Eppo R. Schveertman
Lutherhof 37
1216 KR Hilversum
tel. 035-6 21 78 09

Noord-Holland
Han J. Harmsen
Egelandertlaan 26
2015 KJ Haarlem
tel. 023-5 24 00 10

**Rivierland/
Oost Gelderland**
Eikan E. Dorrits
Weerdjesstraat 57-3
6811 JE Arnhem
tel. 026-443 38 77

Overijssel
Joost Oldenbeuving
Reiger 27
8103 AL Raalte
tel. 0572-35 89 47

Noord-Brabant Oost
Antoon P. Pennings
Thorbeckestraat 101
5344 SM Oss
tel. 0412-62 35 15

Zuid-Holland Noord
Wim L. Hofman
Meppelade 146
2544 XZ 's-Gravenhage
tel. 070-3 67 28 53

Limburg
Harry J.A. Dols
Heerlenerweg 49
6132 CL Sittard
tel. 046-4 52 13 16

Canada & USA
Gerard Lodderhof
149 Sandwell Drive
Oakville, Ont. Canada,
L6L 4P1
tel. 001 905 627 3216
fax 001 905 627 0328

Zuid-Holland Zuid
Dolf Mennens
Lijsterlaan 12
3055 CH Rotterdam
tel./fax 010-41 88 239

Friesland
Hans N. Blom
Gerben Ypmastraat 13
8723 CP Koudum
tel. 0514-52 21 07

Flevoland
Frits H.M. Frantzen
Woestduinlaan 97
3941 XG Doorn
tel./fax 0343-42 08 08
Mobiel: 06-51185814

Zeeland
Vacant

Voluwe
Vacant

FONDS SOCIALE ZORG

Beheerder
Leen van Eijk
Pieter Postlaan 14
1222 LJ Hilversum
tel./fax 035-695 33 73

Assistent beheerder
Tjibbe J. Gastra
A. van Heusdenet 15
2461 VJ Ter Aar
tel./fax 0172-60 24 52

Propagandiste
Joyce P. Stramrood-van
Vark
Binnenhof 38
6715 DP Ede
tel. 0318-63 81 60

Onze activiteiten worden mede mogelijk gemaakt door de opbrengsten uit de Girokloterij en de Bankkloterij.

Uw deelname aan de Giro-, c.q. bankkloterij wordt daarom van harte aanbevolen.

Met ons aller

**welgemeend medele-
ven en dat de liefde
en de warmte van
uw naasten U de
moed en kracht
geven dit zware
verlies te dragen.**

IN MEMORIAM

Op 07 november 2003 is overleden het oud-bestuurslid van VOMI-NL de heer J.A.G. Broesder.

Hij heeft gedurende 13 jaar de functie vervuld van penningmeester op een zeer voortreffelijke wijze met grote inzet en deskundigheid. De VOMI-NL verliest in hem een man met grote collegialiteit en integriteit. Wij wensen de nabestaanden veel kracht om dit verlies te dragen.

**MOGE HIJ RUSTEN
IN VREDE**

Bestuur VOMI-NL

In Memoriam

“SOBAT” december 2003

Naam	Voorl	Woonplaats	Onderdeel
Adan	J.G.P.M.	Roosendaal	4e Bat GRG
Balvers	A.L.	Deventer	
Bezouwen-v.Scheindelen		J.C.	Schiedam Weduwe
Bosch	L.J.H.	Benschop	
Bosman	H.	Boskoop	GRPI
Broesder	J.A.G.	Steenwijk	(Oud
Bücker	J.G.	Beek	KNIL
Penningmeester VOMI-NL)			
Bux	P.	Sittard	K.M. Nieuw-Guinea
Callis van	J.	Deurne	RATA
Daas	O.W.	Rucphen	5-3 RI
Duijvestijn	P.A.	Delfgauw	4GRPI
Ee van	P.	Kortenhoeft	3 GRG
Eggink	J.A.M.	Velp	5 G.R.P.I.
Erp van	J.	Veldhoven	6-6-RI (425 BI)
Feijter de	Iz	Zaamslag	4 Pr.Irene
Haverkamp	J.	Ede	LTD 713-719
Heerschop	W.M.F.	Utrecht	LLUA
Heyboer	P.C.	Ermelo	5e Bat GRJ
Heyen	J.G.	Sittard	Limburgse Jagers
Houtum van	J.J.	Berlicum	2-5 RI
Huiskens	E.	Weurt	3-10 R.I.
Hurk van de	Th.	Eersel	5-6 RI
Janssen	G.	Oosterbeek	4-11 R.I.
Jennissen-Cleven §	M.O.	Echt	
Jong de	P.	De Lier	Muzaren van Boreel
Kamp	J.	De Wijk	
Kampman	H.W.	Dalflen	
Kinket	H.	Heemstede	
Kleijn Hesselink	H.	Rotterdam	1-11 RI
Krijnen	S.A.	Breda	2-6 RI
Laatum van	L.G.L.	Rotterdam	5 G.V.C.
Lamb	L.P.	Den Haag	7-3 RI-436 BI
Land	W.K.	Surhuisterveen	AAT
Lewaherilla	G.	Deventer	
Oosterhuis	K.	Maarheeze	Vaartuigendienst Batavia
Pecters	M.	Riethoven	Kon. Marine
Peijs	J.A.G.	Bladel	17 IB
Rijsselberg van	M.	Den Bosch	3-11 RI
Rijt v.d.	Th.	Sint-Oedenrode	4-7 RI
Rombouts	J.J.M.	Alphen a.d.Rijn	
Sanders	A.J.	Eiten-Leur	4-4 GRG
Sattasio	A.N.	Den Haag	
Schaap	N.	Almelo	2-7 RI
Sijbring	J.	Hoogezand	5-1-RI
Soplanit	A.	Zoetermeer	
Staarhof	J.G.W.	Zevenhuizen	KMAR/MP
Steenmetz	J.N.	Barneveld	4-9 RI
Tecuwen	P.	Zaandam	
Tongeren van	M.D.J.	Apeldoorn	145-2 reg.stoottroepen
Verhoeven	W.	Rotterdam	3 HUPVA
Vin de	A.	Eindhoven	Marbrig Nieuw-Guinea
Vis v.d.	P.A.	oosterend	
Vugt van	G.	Rotterdam	41 Z.I.B. V.A.
Westhuis	L.J.H.	Vollenhove	GRPI
Wolf de	G.	Zwolle	